

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr.26/1-01-9132

Chișinău

25 august 2023

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.73 din Constituție, se prezintă spre examinare *proiectul de lege privind activitatea sanitară veterinară*, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 605 din 21 august 2023.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege este Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

Anexe:

1. Hotărârea Guvernului privind aprobarea proiectului de lege (în limba română - 1 filă);
2. Proiectul de lege (în limba română - 87 file);
3. Nota informativă - 5 file;
4. Sinteza obiecțiilor și propunerilor – 62 file;
5. Tabel de concordanță – 263 file;
6. Declarație de compatibilitate – 10 file;
7. Raport de expertiză anticorupție – 12 file;
8. Expertiza juridică a Ministerului Justiției – 9 file;
9. Avize – 42 file;
10. Analiza Impactului de Reglementare - 26 file.

**Secretar general
adjunct al Guvernului**

Roman CAZAN

Ex Inga Stratila
inga.stratila@gov.md
Tel: 022 250 312

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	263
"28"	02 2023
Ora	

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 104

Fax:
+ 373 22 242 696

E-mail:
cancelaria@gov.md

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA**HOTĂRÂRE nr. 605****din 21 august 2023****Chișinău****Pentru aprobarea proiectului de lege
privind activitatea sanitară veterinară**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Republicii Moldova spre examinare proiectul de lege privind activitatea sanitară veterinară.

Prim-ministru

Contrasemnează:

DORIN RECEAN Viceprim-ministru,
ministrul agriculturii
și industriei alimentare

Vladimir BOLEA

Ministrul justiției

Veronica Mihailov-Moraru

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**LEGE**
privind activitatea sanitară veterinară

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul de modificare a (UE) 2018/1629 al Comisiei al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 25 iulie 2018.

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul, obiectivele și domeniile de aplicare ale prezentei legi

(1) Prezenta lege are ca scop asigurarea standardelor înalte de sănătate animală și de sănătate publică, prin stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor animalelor care sunt transmisibile la animale și om, realizarea siguranței produselor alimentare, hrana pentru animale și protecția teritoriului țării față de bolile infecțioase prin organizarea activității sanitare veterinare.

(2) Pentru atingerea scopului prevăzut la alin. (1), prezenta lege prevede:

a) prioritizarea și clasificarea bolile notificabile, declarabile și supuse carantinei, prin stabilirea responsabilităților în materie de sănătate animală, inclusiv a zooantroponozelor (bolilor comune animalelor și oamenilor);

b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, asigurarea realizării programele de eradicare, stabilirea și /sau menținerea statutului de indemn de boală;

c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la bolile supuse notificării obligatorii, pregătirea și controlul acestora;

d) procedura de înregistrare/ autorizare a exploatațiilor/unităților și transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, materialului seminal și produselor de origine animală;

e) intrarea/ieșirea de animale în/din exploatație, materialului seminal și produselor de origine animală, inclusiv importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu aceștia;

f) circulația animalelor de companie, inclusiv cea necomercială;

g) stabilește măsurile de urgență aplicate pentru a preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;

h) realizarea siguranței produselor de origine animală și hranei pentru animale, de la producerea materiilor prime până la distribuirea lor către consumator.

(3) Principalele domenii de aplicare ale prezentei legi sunt:

a) îmbunătățirea sănătății animale;

b) funcționarea eficace a pieței interne;

c) reducerea efectelor negative ale bolilor, menționate în art. 7, asupra sănătății animale, sănătății publice și mediului, prin aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală și hranei pentru animale.

(4) Prezenta lege se aplică:

a) tuturor speciilor de animale;

b) materialului seminal de origine animală;

c) produselor de origine animală;

d) subproduselor și produselor derivate de origine animală, fără a aduce atingere normelor stabilite în Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

e) instalațiilor, mijloacelor de transport, echipamentelor și tuturor celorlalte materiale și căi de infectare implicate sau potențial implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor;

f) bolilor transmisibile, inclusiv zoonozelor.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, se utilizează următoarele noțiuni:

animale – animale vertebrate și nevertebrate;

animal deținut – orice animal care este deținut de om;

animal de companie – orice animal deținut sau destinat a fi deținut de către om în scopuri private necomerciale din speciile:

a) câini (*Canis lupus familiaris*);

b) pisici (*Felis silvestris catus*);

c) dihori domestici (*Mustela putorius furo*);

d) nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrengătura *Mollusca* și a crustaceelor din subîncrengătura *Crustacea*)

e) animale acvatice ornamentale;

f) amfibieni;

g) reptile;

h) păsări: specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnicși și păsări alergătoare (*Ratitae*);

j) mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente, în special pe lângă casă, pentru agrement sau companie;

animale de acvacultură – orice animal acvatic care face obiectul acvaculturii;

acvacultură – deținerea de animale acvatice pe perioada creșterii sau cultivării, până la încheierii recoltării;

animale sălbatice – reprezintă animalele care trăiesc în sălbăticie, își caută singure hrana și adăpost, și supraviețuiesc singure;

agent patogen – un agent transmisibil la animale sau la oameni susceptibil de a provoca o boală la animale;

agent zoonotic – orice virus, bacterie, ciupercă, parazit sau altă entitate biologică susceptibilă de a provoca o zoonoză;

autorizație sanitară veterinară – document oficial, emis de autoritatea sanitară veterinară competentă, care atestă respectarea cerințelor sanitare veterinare în exploatațile/unitățile supuse supravegherii sanitare veterinare;

activitate sanitară veterinară – activitate desfășurată pe teritoriul Republicii Moldova de medici veterinari și/sau de personal cu studii medii de specialitate, sub responsabilitatea unui medic veterinar, în limitele de competență ale serviciilor sanitare veterinare prevăzute de prezenta lege;

activitate sanitară veterinară de stat – activități desfășurate de serviciile sanitare veterinare de stat în vederea aplicării strategiilor și politicilor guvernamentale privind ocrotirea sănătății animalelor și a materialului seminal de origine animală, protecția și bunăstarea animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța produselor de origine animală destinate consumului uman la toate etapele de producere, achiziție, colectare, procesare, depozitare, transport, distribuire și comercializare, protejarea teritoriului național față de bolile infecțioase, precum și protecția mediului în raport cu creșterea animalelor și industria alimentară;

alte activități sanitare veterinare – activități sanitare veterinare privind profilaxia, diagnosticul și tratamentul bolilor la animale, altele decât cele de stat;

autoritate contractantă – autoritățile publice locale, supermarketurile, abatoarele, farmaciile veterinare, piețele agroalimentare, inclusiv alte exploatații și obiecte supuse supravegherii sanitare veterinare;

autoritate sanitară veterinară competentă – autoritatea veterinară centrală, responsabilă de organizarea controalelor oficiale și orice alte activități oficiale, în conformitate cu prevederile prezentei legi și a Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

apariția unui focar - apariția confirmată oficial a unei boli listate sau unei boli emergente, supuse declarării și notificării oficiale la unul sau mai multe animale într-o exploatație sau alt amplasament în care sunt deținute sau plasate animale;

bazin hidrografic – o arie sau un bazin delimitat de elemente naturale, care canalizează toate scurgerile de apă;

boală – apariția infecțiilor sau infestărilor la animale, cu sau fără manifestări clinice sau patologice, cauzate de unul sau mai mulți agenți patogeni;

boală emergentă – boală gravă depistată recent, a cărei cauză a putut fi stabilită sau nu și care se poate răspândi atât în cadrul aceleiași populații, cât și de la o populație la alta, de exemplu, prin comerț cu animale și/sau cu produse obținute din animale, precum și o boală menționată anterior, care este depistată la o nouă specie-gazdă încă neînregistrată ca specie sensibilă;

boli supuse notificării obligatorii – boli supuse declarării și notificării oficiale;

boli emergente - boli infecțioase a cărei incidență a crescut recent (în ultimii 20 de ani) și ar putea crește în viitorul apropiat (Gripa aviară, Pesta porcină africană etc.);

biosecuritate – ansamblul măsurilor fizice și administrative menite să reducă riscul de introducere, dezvoltare și răspândire a bolilor infectocontagioase către, de la sau în cadrul unui efectiv de animale sau unei exploatații, zone, compartiment, mijloc de transport sau al oricăror alte instalații, incinte sau amplasamente;

carantină – ținerea animalelor în izolare, fără contact direct sau indirect cu animalele din afara exploatației epidemiologice, pentru a evita răspândirea uneia sau mai multora dintre bolile supuse declarării și notificării oficiale, în vreme ce animalele aflate în izolare sunt ținute sub observație pe o perioadă specifică de timp și, dacă este cazul, sunt supuse unor analize de laborator în vederea diagnosticării lor și aplicarea de tratamente;

compartiment – o subpopulație de animale din cadrul uneia sau mai multor exploatații sau, în cazul animalelor acvaticice, din cadrul uneia sau mai multor exploatații de acvacultură, inclusă într-un sistem comun de gestionare a biosecurității, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;

control oficial – orice formă de control efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și a Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor în vederea verificării respectării prezentei legi;

circulație necomercială – orice deplasare a unui animal de companie care își însoțește proprietarul și care:

a) nu are drept scop nici vânzarea, nici o altă modalitate de transfer de proprietate asupra animalului de companie în cauză; și

b) face parte din deplasarea proprietarului animalului de companie:

- fie sub responsabilitatea directă a acestuia;

- fie sub responsabilitatea unei persoane împuternicită, în cazurile în care animalul de companie este separat fizic de proprietarul său;

cod unic – codul unic cu ajutorul căruia operatorii care dețin animale își îndeplinesc obligația de a se asigura că animalele respective sunt identificate în mod individual și care este înregistrat în baza de date electronice SIA RSA;

cod de identificare al animalului – codul individual afișat de mijlocul de identificare aplicat unui animal și care cuprinde:

- a) codul de țară în care mijlocul de identificare a fost aplicat pe animal;
- b) urmat de numărul de identificare individual, numeric, alocat animalului, care nu depășește 12 cifre;

deținător de animale – persoană fizică sau juridică care are în posesie permanentă animale în calitate de proprietar de animale și/sau deținător de exploatație, sau de îngrijitor temporar al animalelor. Această categorie include, fără excepție, conducătorii grupurilor de animale, ai mijloacelor de transport în care se află animale, precum și administratorii exploatațiilor/unităților de tipul: târguri sau expoziții de animale, tabere de vară, ferme de animale, centre de colectare a animalelor și unități de sacrificare;

deținător de animal de companie – persoană fizică/juridică, care deține animale în posesie/îngrijire, permanentă sau temporară în scopuri necomerciale;

documentul de identificare – actul de identificare al unui animal, care cuprinde cel puțin următoarele informații: codul de identificare unic al animalului, după caz, codul exploatației în care s-a născut, numele și adresa proprietarului exploatației, toate mișcările animalului, inclusiv export sau comerț cu acestea;

examen medical – procedura efectuată de un medic veterinar prin care se urmărește stabilirea statusului de sănătate al animalului;

exploatație – orice incintă, construcție, structură sau în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu sau loc, în care sunt deținute, crescute sau manipulate animalele sau materialul seminal, temporar sau permanent cu următoarele excepții:

- a) gospodăriile care dețin animale de companie;
- b) cabinetele, clinicile și spitalele veterinare;

exploatație nonprofesională – exploatație de animale înregistrate în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al animalelor”, care nu a fost supusă autorizării sanitare veterinare, deținută de persoane fizice, în care produsele de origine animală obținute sunt destinate consumului familial și/sau comercializării cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 47 alin. (10);

exploatație izolată – orice exploatație permanentă limitată geografic, creată pe bază voluntară și autorizată sanitar-veterinar în scopul mișcării animalelor, în care acestea:

- a) sunt deținute sau crescute pentru expoziții, în scopuri educaționale, pentru conservarea speciei sau pentru cercetare;
- b) sunt izolate sau separate de mediul înconjurător; și
- c) fac obiectul unor măsuri stricte de supraveghere a sănătății animale și de

biosecuritate;

incubator – o unitate care colectează, depozitează, incubează și în care eclozează ouă pentru furnizarea de:

a) ouă pentru incubație;

b) pui de o zi de păsări de curte sau de alte specii de păsări;

material seminal - material seminal, ovocite și embrioni destinați reproducerii artificiale, inclusiv ouă pentru incubație;

medicament de uz veterinar – noțiune definită conform prevederilor Legii nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar;

medic veterinar oficial – medic veterinar desemnat de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și calificat să desfășoare activități oficiale;

operator național al SIA „RSA” (operator național) – Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor căreia i se deleagă, în condițiile legii, activitățile legate de înregistrarea, actualizarea datelor despre exploatații și animale, proiectarea, construirea, implementarea, operarea și întreținerea Registrului de stat al animalelor, de asigurarea securității, protecției și integrității datelor, nominalizată ca gestionar și furnizor național al mijloacelor de identificare;

operator din domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor – persoană fizică sau juridică responsabilă de creșterea, ținerea sau manipularea animalelor;

operațiune de colectare – gruparea animalelor deținute din mai multe exploatații, pentru o perioadă mai scurtă decât perioada de reședință prevăzută pentru specia de animale respectivă;

ouă pentru incubație – ouăle destinate incubației, depuse de păsări de curte sau de păsări captive;

persoană împuternicită – persoană împuternicită în scris de proprietarul animalului de companie să asigure în numele proprietarului circulația necomercială a animalului de companie;

păsări de curte – păsări care sunt crescute sau ținute în captivitate pentru producția de carne, ouă pentru consum, alte produse, refacerea efectivelor de vânat cu pene, inclusiv reproducție;

păsări captive – păsări, altele decât păsările de curte, ținute în captivitate în orice alt scop, inclusiv ținute în captivitate pentru spectacole, curse, expoziții, concursuri, reproducție sau vânzare;

pericol – un agent patogen sau o stare a unui animal sau produs cu potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății oamenilor sau animalelor;

proprietar de animal de companie – persoană fizică/juridică înscrisă în documentul de identificare drept proprietar;

profilul bolii – criteriile unei boli, care includ:

a) speciile de animale pe care le afectează boala în cauză;

b) ratele de morbiditate și de mortalitate în rândul populațiilor de animale;

c) caracterul zoonotic al bolii;

d) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene;

e) persistența bolii în rândul efectivului de animale sau în mediu;
 f) căile și viteza de transmitere a bolii de la un animal la altul și, dacă este cazul, de la animal la om;

g) absența sau prezența și distribuția bolii în interiorul țării și, dacă boala nu este înregistrată, riscul introducerii acesteia;

h) existența unor instrumente de diagnosticare și control al bolii;

produse – material seminal, produse de origine animală, mierea și sângele, moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii destinate consumului uman, alte animale destinate preparării pentru a fi furnizate vii consumatorului final, inclusiv subproduse de origine animală și produsele derivate;

produse biologice – antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare;

perioadă de reședință – perioada minimă necesară pentru a se asigura că statutul sanitar al unui animal care a fost introdus într-o exploatație nu este inferior celui al animalelor din exploatația respectivă;

risc – probabilitatea apariției și magnitudinea probabilă a consecințelor biologice și economice ale unui efect negativ asupra sănătății publice sau asupra sănătății animale;

Registrul de stat al animalelor – totalitatea datelor, organizate conform structurii conceptuale, care descriu caracteristicile de bază ale entităților și relațiile dintre acestea, destinate domeniului de aplicare;

registru exploatației – set de date, în format imprimat, despre animalele identificate din exploatația respectivă și despre mișcarea acestora și set de documente veterinare eliberate proprietarului sau deținătorului exploatației la consemnarea mișcării animalelor (inclusiv la identificarea inițială), cu arhivarea exemplarelor respective, în ordine cronologică, îndosariate în mod corespunzător și păstrate permanent, inclusiv pentru o perioadă de 3 ani de la data închiderii exploatației;

sănătate publică veterinară – parte a sănătății publice al cărei obiectiv este aplicarea cu competență a cunoștințelor și resurselor medicinei veterinare pentru protecția și ameliorarea sănătății oamenilor, sub următoarele aspecte: prevenirea malnutriției, îmbunătățirea metodelor de luptă împotriva diferitor maladii, protecția salubrității alimentelor;

specii notificabile, declarabile și supuse carantinei – specii de animale sau grupuri de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli transmisibile supuse notificării obligatorii;

statut sanitar – starea în raport cu bolile supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

supraveghere sanitară veterinară – totalitatea activităților efectuate de medicii veterinari, prin care se monitorizează supravegherea activităților sanitare veterinare;

Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” (SIA „RSA”) – complex de elemente și de proceduri care permit identificarea și

înregistrarea animalelor și a exploatațiilor în formă electronică, asigurând respectarea principiului trasabilității, a cărei gestiune revine unui singur operator;

subiecți ai raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor – organe ale statului implicate în reglementarea, coordonarea și controlul implementării SIA „RSA” conform atribuțiilor funcționale.

TRACES – sistem informațional, prin intermediul căruia se înregistrează operațiunile de import, export și tranzit de animale, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

transportator – operator care transportă animale în nume propriu sau în numele unei părți terțe;

unitate epidemiologică – un grup de animale cu aceeași probabilitate de expunere la un agent patogen;

unitate de material seminal – în ceea ce privește:

a) materialul seminal, o unitate în care materialul seminal este colectat, produs, prelucrat sau depozitat;

b) ovocitele și embrionii, un grup de profesioniști sau o structură supravegheată de o echipă de medici veterinari, care are competențele necesare pentru a efectua colectarea, producerea, prelucrarea și depozitarea ovocitelor și a embrionilor;

c) ouăle pentru incubație, un incubator;

ungulate - animalele aparținând:

a) ordinului *Perisodactile*, familiei *Ecvidee*, specia cabaline, catâr, măgar;

b) ordinului *Artiodactile*:

- familiei *Bovidee*, specia bovine, caprine, ovine;

- familiei *Cervide*, specia cerbi;

- familiei *Suide*, specia suine;

- familiei *Tayassuidae*, specia mistreți;

zonă – o arie dintr-un teritoriu național sau dintr-o țară terță cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli supuse notificării obligatorii, prin aplicarea unor măsuri de supraveghere/control al bolilor și de biosecuritate;

zonă de restricție – o zonă în care se aplică restricții privind mișcarea animalelor sau produselor și alte măsuri de control al bolilor, pentru evitarea răspândirii unei anumite boli înspre zone în care nu se aplică restricții, dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;

zonă de protecție – o zonă care cuprinde locul de apariție a unui focar și împrejurimile acestuia, în care se aplică măsuri de control al bolilor pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei respective;

zonă de supraveghere – o zonă care este instituită în jurul unei zone de protecție și în care se aplică măsuri de control al bolilor supusă declarării și notificării oficiale, pentru evitarea răspândirii bolii în afara zonei de protecție;

zoonoză – orice boală și/sau infecție care poate fi transmisă pe cale naturală, în mod direct sau indirect de la animale la om.

Capitolul II

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA SERVICIILOR SANITARE VETERINARE

Articolul 3. Organizarea serviciilor sanitare veterinare

(1) Serviciile sanitare veterinare se organizează și funcționează ca un sistem veterinar unic și sunt structurate astfel:

- a) servicii sanitare veterinare de stat;
- b) activități sanitare veterinare desfășurate de medicii veterinari în condițiile Legii nr.121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.

(2) Serviciile sanitare veterinare de stat includ:

- a) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare Agenție, subordonată Guvernului;
- b) laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare, subordonat Agenției;

Articolul 4. Modul de organizare al Agenției

(1) Ministerul agriculturii și industriei alimentare elaborează politica și strategiile în domeniul sanitar veterinar și al siguranței produselor de origine animală, precum și monitorizează modul de implementare a legislației aprobate.

(2) Agenția este autoritatea administrativă centrală din subordinea Guvernului, care implementează politica statului în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate

(3) Agenția este condusă de un director general, numit și eliberat din funcție prin hotărâre de Guvern.

(4) Directorul general al Agenției este sprijinit în activitatea sa de un consiliu consultativ. Componenta și regulamentul de organizare și funcționare al acestuia se aprobă prin ordinul directorului general al Agenției.

(5) Regulamentul, structura și efectivul-limită al Agenției se aprobă de către Guvern.

Articolul 5. Scopul și sarcinile Agenției

(1) Agenția are drept scop:

- a) apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, realizarea siguranței produselor de origine animală destinate consumului uman, a salubrității furajelor pentru animale, protecția mediului în raport cu creșterea animalelor, identificarea și înregistrarea animalelor;

b) realizarea siguranței produselor de origine animală, de la producerea materiilor prime până la distribuirea lor către consumator.

(2) Agenția are următoarele sarcini:

a) organizează serviciile sanitare veterinare de stat și stabilește necesitățile de finanțare ale acestora;

b) organizează activitățile sanitare veterinare publice pe întregul teritoriu al țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, a sănătății publice veterinare, a protecției animalelor, a protecției mediului și a siguranței produselor alimentare;

c) stabilește atribuțiile și responsabilitățile serviciilor sanitare veterinare de stat;

d) elaborează și aprobă acte administrative normative în domeniile de activitate în limitele competenței acordate prin actele normative

e) organizează activitatea în domeniul siguranței și calității produselor alimentare, în colaborare cu alte autorități abilitate, în limita competențelor legale;

f) realizează, în colaborare cu alte autorități abilitate, sistemul de analiză, gestionare și comunicare a riscului în domeniul siguranței și calității produselor alimentare;

g) emite avize consultative și acordă asistență tehnică și științifică privind legislația națională și cea a Uniunii Europene în domeniile care au influență directă sau indirectă asupra siguranței produselor de origine animală și a hranei pentru animale; furnizează informații independente referitoare la toate problemele existente în aceste domenii și comunică riscurile;

h) contribuie la realizarea unui nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății publice, ținând seama de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului;

i) colectează și analizează date pentru a permite caracterizarea și monitorizarea riscurilor care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței produselor alimentare și a hranei pentru animale;

j) emite avize consultative care servesc drept bază științifică pentru elaborarea și adoptarea de măsuri în domeniile ce privesc obiectul său de activitate.

Articolul 6. Activitatea de colaborare

(1) În vederea realizării activităților sanitare veterinare de stat, Agenția colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu asociațiile și patronatele din domeniul agrar și industria farmaceutică, cu reprezentanții societății civile și cu organizațiile internaționale din domeniul sanitar veterinar.

(2) Agenția, împreună cu Agenția Națională pentru Sănătate Publică, centralizează, prin Sistemul Rapid de Alertă, toate cazurile ce afectează siguranța produselor alimentare și pun în pericol sănătatea publică veterinară. De asemenea, Agenția notifică autorităților cu responsabilități în domeniu situațiile respective și, împreună cu acestea, aplică, după caz, măsurile necesare pentru soluționarea și înlăturarea riscurilor.

(3) Autoritățile cu funcții de control și supraveghere în domeniul supravegherii sanitare veterinare asigură schimbul de date în cadrul sistemului

informațional interinstituțional.

Capitolul III BOLILE SUPUSE NOTIFICĂRII OBLIGATORII

Articolul 7. Bolile supuse notificării obligatorii

(1) Lista bolilor notificabile, declarabile și supuse carantinei includ boli depistate la animale, incluse pe lista Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (în continuare-OIE). Printre acestea se enumeră:

- febra aftoasă;
- pesta porcină clasică;
- pesta porcină africană;
- gripa aviară cu grad înalt de patogenitate;
- pesta cabalină africană;
- Infecția cu virusul pestei bovine;
- Infecția cu virusul febrei Văii de Rift;
- Infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*;
- Infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* și *M. tuberculosis*);
- Infecția cu virusul rabic;
- Infecția cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1-24);
- *Tularemia*;
- *Salmonella enteritidis*, *Salmonella typhimurium*;
- Variola maimuței (mpox);
- Infestarea cu *Echinococcus multilocularis*;
- Infecția cu virusul bolii hemoragice epizootice;
- Antraxul;
- Tripanozomiaza animalelor (*Trypanosoma evansi*);
- Boala virală Ebola;
- Paratuberculoza;
- Encefalita japoneză;
- Febra West Nile;
- Febra Q;
- Infecția cu virusul dermatozei nodulare contagioase;
- Infecția cu *Mycoplasma mycoides* subspecia *mycoides* SC (pleuropneumonia contagioasă bovină);
- Rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă;
- Diareea virală bovină;
- Campilobacterioza genitală bovină;
- Trichomonoză;
- Leucoza enzootică bovină;
- Variola ovină și caprină;
- Infecția cu virusul pestei micilor rumegătoare;

- Pleuropneumonia contagioasă a caprelor;
 - Epididimita ovină (*Brucella ovis*);
 - Infecția cu *Burkholderia mallei* (morvă);
 - Infecția cu virusul arteritei ecvine;
 - Anemia infecțioasă ecvină;
 - Durina;
 - Encefalomielite ecvină venezueleană;
 - Metrita contagioasă ecvină;
 - Encefalomielite ecvină (de est și de vest);
 - Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky;
 - Infecția cu virusul sindromului respirator și de reproducție porcine;
 - Infecția cu virusul bolii de Newcastle;
 - Micoplasmoza aviară (*Mycoplasma gallisepticum* și *M. meleagridis*);
 - Infecția cu *Salmonella Pullorum*, *S. Gallinarum* și *S. arizonae*;
 - Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene;
 - Chlamidioza aviară;
 - Infestarea cu *Varroa spp.* (varrooză);
 - Infestarea cu *Aethina tumida* (gândacul mic de stup);
 - Loca americană;
 - Infestarea cu *Tropilaelaps spp.*;
 - Infecția cu *Batrachomyxium salamandrivorans*;
 - Necroza hematopoietică epizootică;
 - Septicemia hemoragică virală;
 - Necroza hematopoietică infecțioasă;
 - Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică);
 - Herpesul crapului koi;
 - Infecția cu *Mikrocytos mackini*;
 - Infecția cu *Perkinsus marinus*;
 - Infecția cu *Bonamia ostreae*;
 - Infecția cu *Bonamia exitiosa*;
 - Infecția cu *Marteilia refringens*;
 - Infecția cu virusul sindromului Taura;
 - Infecția cu virusul bolii „cap galben”;
 - Infecția cu virusul bolii petelor albe la crustacee.
- (2) Activitățile sanitare veterinare de prevenire și lichidare a bolilor, analizele de laborator în vederea diagnosticării lor, expertiza sanitară veterinară a produselor și materiilor prime de origine animală și nonanimală se efectuează conform cerințelor și normelor sanitare veterinare aprobate de Guvern.
- (3) Criteriile de evaluare a riscului de răspândire a bolilor supuse supravegherii sanitare veterinare includ:
- a) susceptibilitatea la risc a populației de animale;
 - b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă;

c) capacitatea animalelor respective de a fi purtătoare.

Articolul 8. Prevenirea și controlul difuzării bolilor transmisibile

(1) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor vii, materialului seminal, produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare elaborează norme sanitare veterinare care se aprobă de către Guvern.

(2) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului bolilor supuse declarării și notificării oficiale și implementează cerințele privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.

(3) Măsurile de protecție față de izbucnirea unor boli pe teritoriul unor țări cu care Republica Moldova realizează comerț cu animale vii, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar și care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, precum și măsurile de protecție ale țărilor - partenere comerciale ale Republicii Moldova, atunci când pe teritoriul acestora este declarată o boală a animalelor ce constituie un risc pentru comerțul cu animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Agenție.

(4) Pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor infecțioase supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Agenția elaborează cerințele de carantinizare, izolare, evidență, precum și alte măsuri de biosecuritate care se aprobă prin ordinul directorului general al Agenției.

(5) În baza recomandării scrise a subdiviziunilor teritoriale, autoritățile administrației publice a raionului/municipiului respectiv adoptă hotărârea cu privire la instituirea măsurilor de carantină pentru lichidarea focarului de contagiu. După lichidarea lui și efectuarea complexului final de acțiuni sanitare veterinare, are loc ridicarea măsurilor de carantină în aceeași ordine, în care au fost instituite.

(6) În caz de depistare a bolilor comune omului și animalelor serviciul veterinar de stat al teritoriului respectiv informează serviciul sanitar epidemiologic și în comun cu acesta elaborează și întreprinde măsurile cuvenite de tratare, prevenire a extinderii și lichidare a bolilor.

(7) Agenția elaborează programul de necesitate și alertă pentru unele boli din lista OIE, aprobat prin ordinul directorului general al Agenției și pus în aplicare de subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor.

(8) Agenția elaborează, aprobă și pune în aplicare, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, programe naționale de eradicare a bolilor ce evoluează pe teritoriul Republicii Moldova, de prevenire și control al unor boli emergente sau exotice pentru populațiile de animale.

(9) Agenția pune în aplicare norme ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și

subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.

(10) Finanțarea programelor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, precum și a celor de necesitate și alertă, se realizează din bugetul de stat, prin intermediul Agenției, în limita alocațiilor aprobate prin legea bugetară anuală și din alte surse ce nu contravin legislației.

(11) În vederea controlului unor boli emergente pentru populațiile de animale, Guvernul, prin intermediul Agenției, instituie Comisia pentru Situații Excepționale, creată conform prevederilor Legii nr. 271/1994 cu privire la protecția civilă, care are ca misiune să elaboreze și aprobe dispoziții privind aplicarea măsurilor suplimentare în acest sens.

Capitolul IV RESPONSABILITĂȚILE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SĂNĂTATEA ANIMALĂ

Secțiunea 1

Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie

Articolul 9. Obligațiile persoanelor fizice și juridice

(1) Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații:

- 1) răspund de sănătatea animalelor deținute;
- 2) să utilizeze prudent și responsabil medicamente de uz veterinar, fără a aduce atingere rolului și responsabilităților medicilor veterinari;
- 3) să reducă la minimum riscul de răspândire a bolilor supuse declarării și notificării oficiale;
- 4) să crească animalele în corespundere cu normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor;
- 5) să aplice măsuri de biosecuritate privind mișcarea animalelor, și dacă este cazul a produselor provenite de la acestea, care cuprind:
 - a) măsuri de protecție fizică care pot include:
 - închidere, împrejmuire, construirea de acoperișuri, instalarea de garduri din plasă;
 - operațiuni de curățare, dezinfectare și combatere a insectelor și a rozătoarelor;
 - în cazul animalelor acvatice, după caz, măsuri privind aprovizionarea cu apă și evacuarea apei, bariere naturale sau artificiale pentru cursurile de apă învecinate care să împiedice animalele acvatice să intre sau să iasă din exploatație, inclusiv măsuri împotriva inundațiilor sau a infiltrării apei din cursurile de apă învecinate;
 - b) măsuri de gestionare, care pot include:
 - proceduri pentru intrarea și ieșirea din exploatația pentru animale, produse, vehicule și persoane;

- proceduri pentru utilizarea și prelucrarea echipamentului;
- condiții de circulație pe baza riscurilor implicate;
- condiții pentru introducerea de animale sau produse în exploatare;
- carantină, izolare sau separare a animalelor nou introduse sau bolnave;
- un sistem pentru eliminarea, prelucrarea și stocarea în condiții de siguranță a animalelor moarte și a altor subproduse de origine animală.

6) să respecte regulile sanitare veterinare și de zooigenă privind întreținerea, hrănirea, îngrijirea, reproducerea și exploatarea rațională a animalelor, precum și cerințele stabilite de organele serviciului veterinar;

7) să întrețină acțiuni sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor infecțioase, precum și pentru tratarea animalelor bolnave, lichidarea focarelor de îmbolnăviri în masă și prevenirea extinderii lor în curți și în gospodării prost organizate, totodată luând toate măsurile organizatorice și economice necesare;

8) să asigure examinarea medicală a personalului, conform prevederilor Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice și Legii securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, cu restricționarea accesului în exploatarea zootehnică a persoanelor bolnave ori purtătoare de germeni infecțioși, ce pot fi transmiși la animale sau pot contamina produsele alimentare de origine animală;

9) să anunțe fără întârziere Agenția despre stabilirea ori suspiciunea unei boli la animale care necesită instituirea măsurilor de carantină, iar până la sosirea medicului veterinar – să izoleze animalele bolnave, pierite sau sacrificate din necesitate, și să nu admită folosirea sau vânzarea cărnii sau a altor produse de la aceste animale fără autorizarea medicului veterinar de stat;

10) să anunțe în maximum 24 ore Agenția despre achiziționarea din alte gospodării și localități a animalelor și să nu le introducă în turme comune timp de cel puțin 15-30 zile;

11) să ofere Agenției posibilitatea de a supraveghea starea sănătății animalelor în gospodăriile individuale și să sprijine organizarea măsurilor veterinare;

(2) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile persoanele fizice și juridice care lucrează cu animale și deținătorii de animale cooperează cu Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, cu aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor infecțioase la animale.

Articolul 10. Cunoștințe privind sănătatea animală

(1) Operatorii și persoanele responsabile de creșterea, întreținerea, bunăstarea animalelor trebuie să posede cunoștințe suficiente în domeniul sănătății, în special:

- a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om;
- b) principiile de biosecuritate;
- c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;

d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor;

e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența antimicrobiană, și implicațiile acesteia.

(2) Cunoștințele prevăzute la alin. (1) se dobândesc într-unul dintre următoarele moduri:

a) experiență sau formare profesională;

b) programe existente în sectorul agricol sau de acvacultură relevante pentru sănătatea animală;

c) educație formală;

d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele indicate la lit. a), b) sau c).

(3) Operatorii care comercializează sau efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra unor animale de companie furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alin. (1) care sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.

Articolul 11. Împuternicirile medicilor veterinari

În vederea realizării activităților sanitare veterinare de stat, medicii veterinari oficiali au următoarele împuterniciri:

a) să aibă acces liber, la prezentarea legitimației de serviciu și a delegației de control, la obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, pentru a-și exercita competențele specifice;

b) să constate contravenții și să încheie procese-verbale conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova;

c) să solicite prezentarea spre verificare a documentelor ce țin de domeniul supravegherii sanitare veterinare;

d) să dispună măsuri de protecție și restricție privind animalele vii, materialul seminal de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

e) să efectueze controlul sanitar veterinar și să impună măsuri de restricție privind circulația și certificarea sanitară veterinară pentru animalele vii, materialul seminal și produsele de origine animală aflate în obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

f) să recolteze probe destinate examenelor de laborator pentru depistarea factorilor de risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică și siguranța produselor de origine animală la obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

g) să ia măsuri privind punerea sub interdicție veterinară sau uciderea animalelor ori distrugerea produselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar în cazul programelor de eradicare a unor boli;

h) să restricționeze sau să interzică comerțul, importul, producerea, punerea pe piață, exportul de animale vii, material seminal de origine animală, produse de

origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar în cazul nerespectării cerințelor sanitare veterinare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;

i) să suspende autorizația sanitară veterinară în cazul nerespectării cerințelor sanitare veterinare de către exploatațiile zootehnice, conform prevederilor Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător;

j) să solicite aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală.

k) aplică toate măsurile necesare pentru a preveni introducerea, dezvoltarea și răspândirea bolilor, prin depistarea timpurie a bolilor prin efectuarea de diagnosticări simple și diferențiale în vederea infirmării sau confirmării acesteia;

l) colaborează cu Agenția, operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale pentru aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale, precum și prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție.

Articolul 12. Atribuțiile Agenției

(1) Atribuțiile Agenției sunt următoarele:

a) organizarea activității sanitare veterinare pe întreg teritoriul țării;

b) asigurarea realizării programelor naționale și internaționale de protecție a teritoriilor față de infiltrarea și răspândirea bolilor infecțioase deosebit de periculoase, care necesită instituirea măsurilor de carantină, față de influențele tehnologice și alte impacturi negative asupra animalelor;

c) stabilirea necesarului de resurse financiare pentru investiții și dotații în domeniul sanitar veterinar; formarea și utilizarea rezervei republicane de mijloace financiare de uz veterinar pentru desfășurarea unor măsuri antiepidemice și alte activități speciale;

d) asigurarea identificării și înregistrării animalelor;

e) autorizarea sanitară veterinară.

f) efectuarea expertizei sanitare veterinare a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar, cu eliberarea actelor permissive, conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

g) efectuarea expertizei sanitare veterinare în abatoare, conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, cu aplicarea mărcii de sănătate pe carcase;

h) eliberarea de recomandări administrative piețelor, magazinelor, autorităților administrației publice locale, altor persoane juridice și fizice privind

folosirea produselor alimentare și a materiei prime de origine animală improprii consumului uman;

i) controlul stării locurilor de comercializare a produselor alimentare, verificarea condițiilor de păstrare a acestora, controlul asupra distrugerii produselor de origine animală și vegetală improprii consumului uman și nutriției animalelor stabilite în baza evaluării riscurilor pentru sănătatea umană, conform Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

j) efectuarea cercetărilor de laborator în scopul diagnosticării bolilor la animale, evaluarea sanitară veterinară a produselor alimentare și a materiei prime de origine animală în conformitate cu reglementările în vigoare;

k) efectuarea controlului asupra respectării cerințelor sanitare veterinare în procesul mișcării mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;

l) crearea și menținerea sistemului informațional E-ANSA la scară națională;

m) elaborarea unor recomandări în domeniul sanitar veterinar pentru autoritățile administrației publice, instituții, precum și pentru persoanele fizice și juridice;

n) înregistrarea medicamentelor de uz veterinar, conform prevederilor Legii nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar;

o) monitorizarea sănătății publice veterinare și controlul activităților sanitare veterinare, conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor;

p) reprezentarea intereselor țării în domeniul medicinei veterinare în organisme internaționale și în cadrul colaborării cu serviciile veterinare ale altor țări;

q) organizarea activității în domeniul siguranței și calității produselor de origine animală; elaborarea și promovarea, în colaborare cu alte autorități abilitate, a cadrului legal și a sistemului de analiză, gestionare și comunicare a riscului în domeniu;

r) dezvoltarea capacităților de cercetare în domeniul medicinei veterinare și transpunerea în practică a realizărilor ei și a experienței avansate în domeniu în coordonare cu Instituțiile Științifice din domeniul Zootehnie și Medicină Veterinară;

s) acordarea consultanței și asistenței științifice și tehnice privind nutriția animală, ținând seama de prevederile legislației naționale și Uniunii Europene;

t) emiterea avizelor științifice privind sănătatea și bunăstarea animalelor și, împreună cu Ministerul Sănătății, a avizelor privind produsele de origine animală modificate genetic, privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare

a organismelor modificate genetic prin tehnici de biotehnologie modernă, precum și a produselor rezultate din acestea;

ț) coordonarea activităților de supraveghere sanitară veterinară a bolilor la animale și a zoonozelor;

u) realizarea managementului măsurilor sanitare veterinare strategice;

v) crearea, administrarea și menținerea sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje, conform prevederilor art. 26 din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

w) implementarea și controlul trasabilității animalelor și materialului seminal în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea;

x) sesizarea organelor competente privind încălcările depistate, cu anexarea actelor de constatare;

y) verificarea aplicării măsurilor stabilite la art. 53 alin (1) lit. c) pentru mijloacele de transport implicate în transportarea mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar.

z) participarea, împreună cu Ministerul Sănătății, la efectuarea anchetelor epidemiologice în cazul apariției unor intoxicații și toxiinfecții alimentare sau zoonoze.

(2) Agenția încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobândească, să își mențină și să își extindă cunoștințele în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede art. 10, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și al acvaculturii sau prin educație formală.

Articolul 13. Alte activități sanitare veterinare

(1) Activitățile sanitare veterinare altele decât cele de stat sunt desfășurate în condițiile Legii nr.121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.

(2) Agenția angajează medici veterinari și felceri veterinari pentru punerea în aplicare a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, precum și pentru a asigura identificarea și înregistrarea animalelor.

(3) Medicii veterinari și felcerii veterinari angajați în circumscripțiile teritoriale sanitare veterinare din cadrul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor își desfășoară activitatea în conformitate cu regulamentul aprobat prin ordinul directorului general al Agenției.

(4) Unitățile de producere, colectare, prelucrare, depozitare, transport și comercializare a materiei prime și a produselor de origine animală sunt supuse obligatoriu supravegherii sanitare veterinare de stat de către medicii veterinari, conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

(5) Abatoarele și unitățile de sacrificare (conform anexei 1, pct. 5.1) cu excepția celor de capacitate mică, se supun supravegherii sanitare veterinare de stat de către medicii veterinari desemnați de Agenție.

(6) În exercitarea profesiei, medicii veterinari au următoarele obligații:

a) să anunțe de urgență Agenția despre orice suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;

b) să ia măsurile de urgență pentru a preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, prin efectuarea acțiunilor de supraveghere veterinară activă și pasivă, în vederea cunoașterii incidenței și prevalenței acestora;

c) să participe, la solicitarea subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor sau, după caz, a Agenției, la acțiunile de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor sau la cele de control în cazul izbucnirii unor boli transmisibile emergente pentru Republica Moldova;

d) să țină evidența activității desfășurate și a medicamentelor de uz veterinar prescrise sau administrate (inclusiv prin furaje medicamentate), conform modelului aprobat de Agenție.

(7) Normele privind punerea în aplicare a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, precum și a exercitării supravegherii și controlului obiectivelor sanitare veterinare se aprobă de Agenție.

Articolul 14. Informarea publicului

(1) Informarea publicului privind rapoartele de activitate ale Agenției se efectuează prin intermediul paginii web specializate.

(2) Dacă există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse ar putea prezenta un risc, Agenția informează consumatorii cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni sau pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere natura, gravitatea și amploarea riscului.

Secțiunea a 2-a

Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice și juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice

Articolul 15. Obligațiile laboratoarelor, ale instalațiilor și ale altor părți care manipulează agenți patogeni vaccinuri și alte produse biologice

(1) Laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care

manipulează agenți patogeni în scopuri legate de cercetare, educație, diagnostic sau producerea de vaccinuri și alte produse biologice au obligația:

a) să dispună aplicarea măsurilor de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru a preveni dispersarea agenților patogeni și contactul acestora cu animale din afara laboratorului sau altei instalații care manipulează agenți patogeni în aceste scopuri;

b) să se asigure că circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice între laboratoare sau alte instalații nu generează un risc de răspândire a unor focare de boli transmisibile, emergente sau exotice pentru populațiile de animale.

(2) Agenția, aprobă cerințe sanitare veterinare pentru supravegherea și monitorizarea unor boli care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, în special cele ce au legătură cu laboratoarele, instalațiile și alte persoane fizice sau juridice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice astfel încât să se asigure:

a) măsurile de biosecuritate, de biosiguranță și de bioizolare;

b) cerințele privind circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice.

Articolul 16. Laboratorul național de referință

(1) Laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare, subordonat administrativ și tehnic Agenției în activitatea sa cooperează cu alte laboratoarele oficiale de sănătate animală, cuprinzând laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, laboratoarele naționale de referință și laboratoarele oficiale de sănătate animală, în realizarea sarcinilor și a responsabilităților acesteia.

(2) Laboratorul național de referință este oblicat:

a) să anunțe imediat Agenția în cazul în care laboratorul are cunoștință de un caz suspect referitor la una dintre bolile specifice ale animalelor;

b) să coordoneze, consultându-se cu cel puțin unul din laboratoarele comunitare de referință, metodele de diagnostic al bolilor;

c) să ofere asistență activă pentru identificarea focarelor bolii respective prin studiul izolatelor agentului patogen care îi sunt trimise pentru confirmarea diagnosticului, caracterizare și studii epizootice;

d) să faciliteze formarea continuă a experților în diagnosticul de laborator, în scopul armonizării tehnicilor de diagnostic pe întreg teritoriul țării;

e) să asigure confirmarea rezultatelor pozitive privind toate focarele de boli transmisibile;

f) să organizeze periodic teste comparative naționale (teste circulare) ale procedurilor de diagnostic, cu laboratoarele înregistrate, pentru a furniza informații privind metodele de diagnostic utilizate și rezultatele testelor efectuate;

g) să coopereze cu laboratorul comunitar de referință și să participe la testele comparative organizate de laboratoarele comunitare de referință;

h) să-și desfășoare activitățile și să le evalueze și autorizeze, în conformitate cu EN ISO/CEI 17025 „Dispoziții generale privind competența laboratoarelor de calibrare și testare”.

(3) Rezultatele și buletinele de analiză eliberate de laboratorul național de referință asigură realizarea principiilor privind secretul profesional și confidențialitatea, care se bazează pe notificarea autorității sanitare veterinare competente, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele de laborator.

(4) În cazul în care Laboratorul național de referință efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale care provin dintr-un alt stat, acesta are obligația să anunțe imediat, orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli supuse notificării obligatorii.

Capitolul V

DECLARAREA ȘI NOTIFICAREA SUSPICIUNII DE BOALĂ. SUPRAVEGHEREA. PROGRAME DE ERADICARE. STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

Articolul 17. Anunțarea, declararea și notificarea suspiciunii de boală

(1) Agenția aprobă cerințele sanitare veterinare pentru anunțarea, declararea, notificarea internă și internațională a oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire.

(2) Operatorii și alte persoane fizice sau juridice au obligația:

a) să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința întreținerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea;

b) să anunțe de urgență Agenția despre orice suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;

c) să notifice unui medic veterinar oficial ratele anormale ale mortalității și alte semne de boală gravă sau scăderea semnificativă a ratelor de producție fără o cauză determinată, în vederea unei investigări aprofundate, inclusiv trimiterea unor probe pentru analize de laborator, dacă situația o impune.

(3) Depistarea bolilor transmisibile ale animalelor este realizată prin efectuarea acțiunilor de supraveghere sanitară veterinară activă și pasivă în vederea stabilirii incidenței și prevalenței acestora.

(4) Normele sanitare veterinare privind prevenirea, supravegherea și controlul bolilor la animale, material seminal, produselor și subproduselor de origine animală, se aprobă de Guvern.

(5) Agenția stabilește și actualizează lista bolilor transmisibile ale animalelor care sunt supuse declarării și notificării oficiale, precum și a celor supuse carantinei de necesitate, diferențiate în funcție de gravitatea bolii, gradul de difuzibilitate, particularitățile modului și ale căilor de transmitere a acesteia,

precum și de implicațiile economico-sociale.

(6) Notificarea menționată la alin. (2) cuprinde următoarele informații referitoare la apariția focarului:

- a) agentul patogen și, dacă este cazul, subtipul acestuia;
- b) datele relevante, în special cea a apariției suspiciunii și cea a confirmării apariției focarului;
- c) tipul și locul de apariție a focarului;
- d) apariția oricăror alte focare înrudite;
- e) animalele implicate în apariția focarului respectiv;
- f) orice măsuri de control al bolii adoptate în legătură cu focarul apărut;
- g) originea posibilă sau cunoscută a bolii listate;
- h) metoda de diagnosticare utilizată.

(7) Sunt exceptate de la obligația anunțării și notificării cazurile de îmbolnăvire provocate în scopul producerii de biopreparate sau pentru efectuarea de cercetări științifice ori testări ale unor medicamente de uz veterinar.

(8) Agenția stabilește, prin ordinul directorului general al Agenției, metodele de diagnosticare, frecvența și intensitatea infectării populației de animale.

(9) În cazul măsurilor ce se aplică pentru lichidarea rapidă a unor focare de boli la animale, autoritățile sanitare veterinare competente dispun sacrificarea pe loc sau într-un abator stabilit de acestea ori uciderea animalelor.

(10) În cazurile menționate la alin. (10), proprietarilor de animale sacrificate, ucise sau altfel afectate în urma lichidării focarelor de boli transmisibile li se acordă despăgubiri în condițiile stabilite de Guvern.

(11) Despăgubirile stabilite la alin. (11) nu se acordă dacă animalele nu au fost identificate conform prevederilor prezentei legi.

Articolul 18. Sistemul informare de notificare și declarare a bolilor

(1) Agenția instituie și administrează Sistemul informațional de notificare și înregistrare a bolilor oficial notificabile și efectuează schimbul de date cu Sistemul informațional de Supraveghere a Bolilor Transmisibile și Evenimentelor de Sănătate Publică prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect) în scopul depistării și notificării cazurilor de boli infecțioase la animale și oameni.

(2) Declararea oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire cuprinde:

- a) depistarea bolilor listate;
- b) rezultatele supravegherii sanitare veterinare;
- c) rezultatele programelor de supraveghere sanitare veterinare de stat;
- d) programele de eradicare, atunci când acestea sunt necesare.

Articolul 19. Supravegherea sanitară veterinară

(1) În scopul depistării prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, operatorii au obligația:

- a) de a observa sănătatea și comportamentul animalelor aflate în

responsabilitatea lor;

b) de a observa orice schimbare a parametrilor normali de producție apărută la exploatațiile, animalele sau materialul seminal aflat în responsabilitatea lor, care poate da naștere la suspiciunea că ar fi cauzată de o boală listată sau de o boală emergentă;

c) de a urmări eventuale rate anormale ale mortalității sau alte semne de boală gravă la animalele aflate în responsabilitatea lor.

(2) Persoanele fizice și juridice sunt obligate:

a) să permită accesul liber, permanent și nerestricționat al medicilor veterinari oficiali pentru efectuarea controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor la exploatațiile supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție;

b) să ofere medicilor veterinari oficiali asistența necesară în timpul controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor pe care aceștia le întreprind pentru realizarea obiectivelor, atribuțiilor și responsabilităților lor.

(3) Vizitele de verificare a sănătății animale se efectuează:

1) cu o frecvență proporțională cu riscurile pe care le prezintă exploatația în cauză;

2) în scopul prevenirii difuzării bolilor transmisibile, în special prin intermediul:

a) furnizării de consiliere operatorului în cauză în ceea ce privește biosecuritatea și alte chestiuni din domeniul sănătății animale, relevante pentru tipul de exploatație și pentru speciile și categoriile de animale deținute din exploatația respectivă;

b) depistării oricărui semn care indică apariția unei boli listate sau a unei boli emergente și al informării cu privire la acestea.

(4) Agenția dispune, efectuarea supravegherii sanitare veterinare pentru depistarea prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, astfel încât să asigure depistarea timpurie a acestora prin intermediul colectării și analizei informațiilor referitoare la situația epidemiologică.

(5) Concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și tiparele de eșantionare sunt supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar și conțin următoarele informații:

a) profilul bolii;

b) factorii de risc implicați;

c) statutul sanitar din zona sau compartimentul care face obiectul monitorizării mișcării animalelor, produselor, subproduselor și materialului seminal de origine animală, produselor biologice, medicamentelor de uz veterinar, inclusiv furajelor și materiei prime furajere folosite în hrana animalelor și alte materii ce pot influența starea de sănătate a animalelor și sănătatea publică veterinară.

Articolul 20. Alte măsuri pentru a preveni răspândirea și combaterea bolilor

(1) Agenția elaborează și pune în aplicare Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, revizuit anual și aprobat prin ordinul directorului general.

(2) Agenția elaborează și aprobă programul de necesitate și alertă pentru unele boli din lista OIE, care este pus în aplicare de subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor.

(3) Agenția aprobă și pune în aplicare, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, programe naționale de eradicare a unor boli ce evoluează pe teritoriul Republicii Moldova, de prevenire și control al unor boli emergente sau exotice pentru populațiile de animale, programe aprobate prin ordinul directorului general al Agenției.

(4) Agenția pune în aplicare norme ce reglementează măsurile de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.

Capitolul VI

PROGRAMUL DE ERADICARE. STATUTUL INDEMN DE BOALĂ

Articolul 21. Programele de eradicare

(1) Pentru obținerea statutului sanitar „indemn de boală” pe întregul teritoriu al țării urmează a fi instituit un program de eradicare, prin demonstra statutului indemn de boala.

(2) Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, menționat la art. 20 alin. (1), conțin:

- a) informații privind situația epizootică în țară;
- b) o descriere și demarcarea ariei geografice și administrative sau a compartimentului care face obiectul programului de eradicare;
- c) o descriere a măsurilor de control al bolii incluse în programul de eradicare;
- d) o descriere a modului de organizare, a supravegherii și a rolurilor părților implicate în programul de eradicare;
- e) durata estimată a programului de eradicare;
- f) obiectivele intermediare și strategiile de control al bolii pentru punerea în aplicare a programului de eradicare.

Articolul 22. Criteriile pentru programele de eradicare

(1) Programele de eradicare conțin:

- a) descrierea situației epidemiologice a bolii;
- b) analiza cheltuielilor estimate și estimarea beneficiilor anticipate ale programului;

c) durata prevăzută de program și obiectivele ce urmează a fi atinse la încheierea programului;

d) autoritatea veterinară competentă abilitată cu supravegherea și punerea în aplicare a programului;

e) descrierea și delimitarea zonelor geografice și administrative în care programul urmează să fie aplicat;

f) un sistem care să asigure notificarea tuturor focarelor de boală, suspecte sau confirmate, în zona respectivă;

g) procedurile de control și, în special, normele privind circulația animalelor susceptibile de a fi afectate sau contaminate cu o anumită boală și inspecția periodică a exploatațiilor sau a zonelor respective;

h) un sistem de înregistrare a exploatațiilor implicate în program;

i) măsurile de identificare a originii animalelor;

j) statutele care pot fi atribuite exploatațiilor sau zonelor, obiectivele ce urmează a fi atinse în cazul fiecărui statut, condițiile ce se aplică circulației animalelor dintr-o exploatație sau zonă în altele cu statut diferit și consecințele pierderii statutului;

k) descrierea metodelor de analiză, testare și prelevare a probelor utilizate în cazul fiecărei boli, după necesitate;

l) acțiunile întreprinse în cazul unor rezultate pozitive obținute în urma verificărilor efectuate conform programului, includ toate măsurile de precauție necesare pentru a asigura eradicarea rapidă a bolii, ținând cont de datele epidemiologice și de metodele preventive specifice.

(2) Dacă în urma verificărilor efectuate au fost obținute rezultate pozitive, acțiunile întreprinse sunt următoarele:

a) sacrificarea animalelor afectate, contaminate sau suspectate de a fi afectate sau contaminate, cu distrugerea carcaselor sau folosirea acestora, după tratare termică, în alt scop decât consumul uman, cu condiția ca tratamentele efectuate să ofere garanțiile cu privire la sănătatea publică și/sau sănătatea animală; sau utilizarea ulterioară a cărnii, cu condiția ca aceasta să nu reprezinte un pericol pentru sănătatea umană;

b) distrugerea tuturor produselor care ar putea transmite boala sau tratarea acestor produse pentru a evita orice contaminare posibilă;

c) dezinfectarea exploatațiilor infectate;

d) tratamentul terapeutic sau preventiv ales;

e) repopularea cu animale sănătoase a exploatațiilor depopulate în urma sacrificării;

f) crearea unei zone de supraveghere în jurul exploatațiilor infectate;

g) acordarea despăgubirilor deținătorilor sau proprietarilor de animale pentru animalele sacrificate;

h) informarea regulată și completă a OIE de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

Articolul 23. Statutul de indemn de boală

(1) Agenția întocmește documentația necesară pentru obținerea statutului de țară sau zonă liberă, ori oficial liberă, de boli transmisibile și dispune aplicarea măsurilor pentru menținerea acestui statut.

(2) Agenția realizează zonarea și regionalizarea teritoriului Republicii Moldova în funcție de bolile supuse declarării și notificării oficiale.

(3) Sunt interzise vaccinările profilactice, cu excepția celor prevăzute de Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului.

(4) Lista activităților sanitare veterinare strategice cuprinde:

a) activități de supraveghere sanitară veterinară a bolilor la animale și a zoonozelor aflate pe lista OIE;

b) activități imunoprofilactice;

c) lucrări de decontaminare, dezinfecție, deratizare, de necesitate;

d) activități de identificare a animalelor în exploatațiile nonprofesionale.

(5) În cazul unui risc deosebit pentru sănătatea animalelor, Agenția dispune efectuarea unor vaccinări de necesitate sau a altor vaccinări profilactice decât cele prezentate în programul menționat la alin. (3).

(6) Republica Moldova poate să obțină statutul de stat indemn de boală în cazul în care:

a) nu sunt prezente specii sensibile;

b) nu s-a înregistrat nici un caz de boală în funcție de gravitatea bolii, gradul de difuzibilitate, particularitățile modului și ale căilor de transmitere a acesteia, precum și de implicațiile economico-sociale înainte de data depunerii cererii la OIE, în prezența condițiilor propice unei manifestări clinice;

c) condițiile de bază în materie de biosecuritate, bazat pe proceduri care să cuprindă și măsuri specifice exploatației, avizat de subdiviziunea teritorială a Agenției, au fost respectate înainte de data solicitării statutului „indemn de boală”;

d) nu s-a stabilit că infecția este prezentă la populațiile sălbatice;

e) sunt aplicate condiții specifice comerțului și importurilor pentru a preveni răspândirea bolii în țară.

(7) Condițiile de bază în domeniul biosecurității cuprind cel puțin următoarele elemente:

a) boala este declarată, în mod obligatoriu, la Agenție, inclusiv în cazul în care există numai suspiciunea prezenței acesteia;

b) este instituit un sistem de depistare timpurie pe întreg teritoriul țării, care permite Agenției efectuarea anchetei pentru stabilirea diagnosticului în cel mai scurt timp și să recunoască imediat oricare manifestare clinică ce lasă să se suspecteze prezența unei boli, a unei boli emergente sau a unei mortalități anormale în obiectivele supuse supravegherii sanitare veterinare;

(8) Sistemul de depistare precoce cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) o sensibilizare amplă, în rândul personalului din exploatațiile supuse

supravegherii sanitare veterinare sau care este implicat în activitățile de procesare a materiei prime;

b) pregătirea medicilor veterinari în vederea recunoașterii și notificării cazurilor de boală suspecte;

c) accesul autorității sanitare veterinare competente în laboratoarele echipate pentru a diagnostica și a diferenția bolile înregistrate și bolile emergente.

(9) În cazul absenței condițiilor favorabile unei manifestări clinice, un stat poate fi considerat indemn de boală, în măsura în care:

a) îndeplinește condițiile de bază privind combaterea bolii care constau în monitorizarea situației și pune în aplicare măsuri de reducere și prevenire, pe cât este posibil, a răspândirii acestei boli, prin informarea OIE despre măsurile luate.

b) este instituit, de cel puțin doi ani, un sistem de supraveghere individualizată, fără ca agentul patogen să fi fost depistat în exploatațiile ce dețin sau cresc specii sensibile.

(10) Republica Moldova poate obține statutul indemn de una sau mai multe boli listate, menționate în art. 7, în conformitate cu procedura OIE, în cazul în care:

a) nici una dintre speciile sensibile la boala respectivă nu este prezentă pe teritoriul țării;

b) agentul patogen este cunoscut ca nefiind capabil să supraviețuiască în condițiile climatice ale țării și nici în sursele de apă ale acesteia;

(11) În cazul în care statele vecine nu sunt declarate indemne de boală, Agenția stabilește zone-tampon. Demarcarea zonelor-tampon se stabilește astfel încât să protejeze statul indemn de pătrunderea pasivă a bolii.

(12) În cazul în care Agenția are motive să considere că una dintre condițiile menținerii statutului de stat „indemn de boală” nu este respectată, ea suspendă imediat comerțul cu specii sensibile sau specii-vectori ai bolii cu aceste state, zone sau compartimente în ceea ce privește boala respectivă.

Prevederile prezentului alineat nu se aplică în cazul în care ancheta epizootică confirmă că încălcarea prezumtivă nu a avut loc.

(13) În cazul în care din ancheta epizootică rezultă că există o probabilitate mare ca infecția să se fi produs, statutul „indemn de boală” se retrage.

(14) Pentru a obține din nou statutul „indemn de boală” exploatația supusă supravegherii sanitare veterinare prezintă date ce ar demonstra că a instituit un mecanism care le permite să demonstreze Agenției că toate cerințele sunt îndeplinite și nici un animal nu prezintă semne clinice de boală.

Capitolul VII

INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOALĂ

Articolul 24. Planurile de contingență

(1) După consultarea corespunzătoare a experților și a părților interesate, Agenția elaborează planuri de contingență și, dacă este cazul, manuale de instrucțiuni detaliate, care stabilesc măsurile luate în eventualitatea apariției unei

boli listate sau, dacă este cazul, a unei boli emergente, pentru asigurarea unui nivel înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boală, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă, prin realizarea un exercițiu de simulare pentru a testa mecanismele de răspuns.

(2) Agenția elaborează, aprobă și aplică planurile de contingență, specificând măsurile ce urmează să fie implementate la o eventuală apariție a unui focar de boală.

(3) În cazul în care Agenția suspectă prezența bolii, aceasta este obligată să aplice una dintre următoarele măsuri de contingență necesare în vederea atenuării riscului de transmitere prin:

- a) sacrificarea animalelor și distrugerea produselor în cauză;
- b) carantinizarea animalelor și izolarea produselor;
- c) măsuri de supraveghere și trasabilitate;
- d) alte măsuri eficiente, în scopul combaterii bolilor;
- e) notifică imediat despre aceasta OIE, pentru a nu permite răspândirea epizootiei peste hotarele altui stat și cu privire la măsurile minime de combatere aplicate.

(4) Planurile de contingență cuprind cel puțin următoarele elemente:

- a) stabilirea unui lanț de comandă în cadrul autorității publice centrale de supraveghere sanitară veterinară și cu alte autorități publice, pentru asigurarea unui proces de luare de decizii rapid și eficace la nivel național;
- b) cadrul de cooperare între Agenție și celelalte autorități publice și părțile interesate implicate pentru ca acțiunile să fie întreprinse în mod coerent și coordonat;
- c) aplicarea măsurilor de monitorizare și control al bolilor la animale;
- e) informațiile privind orice program de vaccinare aplicat, inclusiv privind tipul de vaccin utilizat, frecvența și datele de administrare;
- d) demarcarea geografică a zonelor de restricție și supraveghere;
- g) coordonarea și comunicarea cu alte state, inclusiv țările din vecinătate.

(5) Planul de contingență:

- a) conferă autorității competente împuterniciri și mijloace pentru a avea acces la instalații, la echipamente, la personal și la toate celelalte mijloace necesare în vederea eradicării rapide și eficiente a unui focar de boală;
- b) asigură coordonarea și compatibilitatea cu statele vecine și să încurajeze cooperarea cu țările vecine;
- c) stabilește capacitatea de testare pentru laborator și resursele disponibile pentru managementul focarului de boală;
- d) stabilește necesitatea vaccinării și condițiile de vaccinare.

(6) La elaborarea planurilor de contingență, Agenția urmează:

- a) să prevadă adoptarea unor acte cu putere de lege necesare punerii în aplicare a planurilor de contingență și a unei campanii de eradicare rapide și eficiente;
- b) să prevadă, în baza analizei riscului, stabilirea necesarului de resurse

financiare pentru desfășurarea unor măsuri antiepizootice și altor activități speciale legate de combaterea bolilor la animale;

c) să prevadă resurse corespunzătoare, în special personal, echipamente și capacități de laborator, pentru a garanta o campanie rapidă și eficientă;

d) să pună la dispoziție un manual de instruire care să cuprindă o descriere detaliată, completă și practică a tuturor acțiunilor, procedurilor și măsurilor de combatere a bolilor;

e) să asigure participarea cu regularitate a personalului la activități de formare privind semnele clinice, ancheta epizootică și combaterea epizootiilor, la exerciții de simulare în timp real și la activități de formare în domeniul tehnicilor de comunicare, în scopul organizării, pentru autorități, fermieri și medici veterinari, a unor campanii de sensibilizare referitoare la epizootia respectivă;

f) în cazul apariției unei boli, să efectueze eliminarea carcaselor și a deșeurilor de animale, fără a pune în pericol sănătatea umană și sănătatea animală, utilizând proceduri și metode ce nu aduc daune mediului și care, în special, prezintă un risc minim pentru sol, aer, ape de suprafață și ape subterane, plante și animale, generează un minimum de inconveniențe din punctul de vedere sonor sau olfactiv și au efecte negative minime asupra naturii sau siturilor de interes particular;

g) să includă identificarea siturilor și a uzinelor pentru tratarea sau eliminarea carcaselor și a deșeurilor de animale în cazul apariției unui focar de boală, în conformitate cu cerințele aplicate față de subprodusele de origine animală nedestinate consumului uman.

(6) Evaluarea riscului cu referire la importul și răspândirea infecției se realizează de către echipa națională de experți și prevede estimarea impactului social, considerațiilor etice, costurilor economice și impactului politic.

(7) Agenția, prin ordinul directorului general al Agenției, aprobă planurile de contingentă și le reactualizează la fiecare 5 ani.

Articolul 25. Exercițiile de simulare

(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor se asigură că exercițiile de simulare pentru planurile de contingentă menționate în art. 24 alin. (1) se desfășoară periodic:

a) pentru asigurarea unui grad înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boli și a capacității de a avea o reacție rapidă în astfel de situații;

b) pentru verificarea funcționalității planurilor de contingentă.

(2) Exercițiile de simulare se desfășoară în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale statelor învecinate.

(3) Cazurile confirmate de boală sunt raportate la OIE și Comisiei Europene în 24 de ore.

Capitolul VIII

CERINȚE SANITARE VETERINARE PRIVIND HRANA PENTRU ANIMALE ȘI MEDICAMENTELER DE UZ VETERINAR

Articolul 26. Cerințele sanitare veterinare privind hrana pentru animale

(1) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.

(2) Agenția exercită, controlul de stat privind calitatea, inofensivitatea, modul de producere, depozitare și distribuție a produselor menționate la alin. (1), precum și a furajelor medicamentate și a hranei destinate pentru animalele de companie, potrivit prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor.

(3) Controalele de stat efectuate la agenții economici din domeniul hranei pentru animale, specificate la alin. (2), constau din controlul respectării cerințelor sanitare veterinare, controlul documentar, controlul trasabilității materiilor prime utilizate și verificarea, în urma prelevării probelor, a hranei pentru animale sub aspectul inofensivității. Anual, Agenția elaborează și pune în aplicare un program de stat de monitorizare a hranei pentru animale în vederea asigurării inofensivității acesteia.

(3) Agenția verifică respectarea de către operatorii din domeniul hranei pentru animale a cerințelor aplicabile hranei pentru animale, a trasabilității materiilor prime utilizate, a inofensivității hranei pentru animale în baza rezultatelor de laborator. Agenția aprobă și pune în aplicare un program de stat de monitorizare a hranei pentru animale în vederea monitorizării inofensivității acesteia.

(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale se asigură că toate etapele de producere, transportare și distribuție se află sub control și că se respectă cerințele de igienă.

(5) În cazul neconformității hranei pentru animale cu cerințele sanitare veterinare menționate la alin. (1), depistată prin controalele specificate la alin. (2), medicul veterinar oficial responsabil de supravegherea și controlul sanitar veterinar la întreprinderea respectivă dispune interzicerea procesului de producție pentru lotul în cauză până la remedierea neconformității, probată prin documente oficiale și examene de laborator, de asemenea, poate solicita retragerea lotului din stoc, din depozite sau din unitățile de industrializare și comercializare angro sau cu amănuntul și stabilirea destinației acestora, implicând chiar distrugerea acestuia atunci când există un risc major pentru sănătatea animalelor sau pentru mediu.

(6) Conținutul substanțelor nedorite în hrana pentru animale trebuie să se încadreze în limitele maxime stabilite. Limitele maxime de substanțe nedorite în hrana pentru animale se aprobă de Guvern.

(7) Cerințele pentru înregistrarea de stat și plasarea pe piață a aditivilor pentru hrana animalelor se aprobă de Guvern. Agenția actualizează și publică pe pagina sa web oficială Lista națională a aditivilor din hrana pentru animale și Registrul aditivilor din hrana pentru animale al Uniunii Europene.

(8) Furajele medicamentate se produc numai în conformitate cu rețeturile emise de un medic veterinar, se livrează numai persoanelor fizice sau juridice indicate în rețetă, în cantitățile indicate în aceasta și pe baza indicațiilor de utilizare și de păstrare formulate de medicul veterinar care le-a prescris.

(9) Agenția aprobă prin ordinul directorului general al Agenției și publică lista operatorilor din domeniul hranei pentru animale care produc, depozitează, intermediază, distribuie sau comercializează hrană pentru animale și a produselor menționate la alin. (1).

Articolul 27. Utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor

(1) Normele și cerințele sanitare veterinare privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor supuse notificării obligatorii se aprobă de Agenție.

(2) Cerințele sanitare veterinare, menționate la alin. (1) vizează:

a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;

b) condițiile specifice de utilizare a medicamentelor de uz veterinar.

c) măsuri de diminuare a riscurilor pentru prevenirea răspândirii bolilor listate prin animalele tratate cu medicamente de uz veterinar sau prin produsele provenite de la astfel de animale;

d) supravegherea bolilor listate specifice în urma utilizării vaccinurilor sau a altor medicamente de uz veterinar.

(3) Modalitatea de utilizare a medicamentelor de uz veterinar ca măsuri de prevenire și control al bolilor la animale includ:

a) profilul bolii;

b) distribuția bolii;

c) eficacitatea medicamentelor de uz veterinar în cauză, precum și riscurile legate de acestea;

d) metoda de testare practică pentru depistarea infecțiilor la animalele tratate cu medicamente de uz veterinar în cauză;

e) impactul asupra economiei, societății, bunăstării animalelor și mediului al utilizării medicamentelor de uz veterinar în cauză comparativ cu cel al utilizării altor strategii de prevenire și control al bolilor la animale.

Articolul 28. Măsuri specifice în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar

(1) Condițiile și procedura de înregistrare de stat, fabricație, import, export, depozitare, distribuție angro, comercializare cu amănuntul și utilizare a medicamentelor de uz veterinar sunt stabilite de Legea nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar.

(2) Agenția întocmește, ține, publică pe pagina sa web oficială și actualizează Registrul de stat al medicamentelor de uz veterinar.

(3) Agenția întocmește, publică pe pagina sa web oficială și actualizează lista agenților economici autorizați sanitar veterinar care fabrică, importă, distribuie angro și comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar.

(4) Agenția elaborează și pune în aplicare un program de farmacovigilență, aprobat prin ordinul directorului general al Agenției.

(5) Se interzice utilizarea medicamentelor de uz veterinar cu efect antimicrobian în scopul de a promova creșterea sau de a crește randamentul animalelor.

(6) Medicamentele de uz veterinar cu efect antimicrobian se permit a fi utilizate doar în cazuri excepționale pentru profilaxie, administrarea unui animal individual sau a unui număr restrâns de animale atunci când riscul unei infecții sau al unei boli infecțioase este foarte mare și consecințele sunt susceptibile de a fi severe.

(7) Se interzice utilizarea substanțelor farmacologic active în exploatațiile de animale.

(8) Se interzice utilizarea anumitor substanțe cu efect hormonal sau tireostatic și a substanțelor β -agoniste în creșterea animalelor. Normele sanitare veterinare privind interzicerea utilizării a acestora se aprobă de Guvern

Capitolul IX

BĂNCILE DE ANTIGENI, VACCINURI ȘI REACTIVI DE DIAGNOSTICARE

Articolul 29. Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare

(1) Pentru bolile transmisibile ale animalelor pentru care nu este interzisă vaccinarea, Agenția, poate accesa stocuri suficiente de produse biologice din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri, reactivi de diagnosticare, tulpini virale matcă din Băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare ale Comisiei Europene sau OIE, nu înainte de notificarea prealabilă și primirea de la banca emitentă a unui răspuns pozitiv.

(2) Agenția se asigură că toate băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare menționate la alin. (1):

a) depozitează stocuri suficiente din tipurile corespunzătoare de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare pentru bolile supuse declarării și notificării oficiale;

b) primesc stocuri periodice și înlocuitori la timp pentru antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare;

c) sunt păstrate și deplasate conform standardelor și cerințelor de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare.

(3) Agenția elaborează, aprobă și pune în aplicare norme ce reglementează măsurile privind:

a) gestionarea, depozitarea și înlocuirea stocurilor băncilor de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare;

b) cerințele de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru modul de operare a respectivelor bănci.

(4) Agenția evaluează băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare, și în funcție de rezultat, se eliberează recomandări în care se indică:

a) care dintre produsele biologice urmează a fi incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare și pentru care dintre bolile menționate la art. 7;

b) tipurile produselor biologice care urmează a fi incluse în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare și în ce cantități pentru fiecare dintre bolile menționate la art.7;

c) necesarul privind aprovizionarea, depozitarea și în caz de necesitate înlocuirea cu alte produse biologice;

d) termenul de livrare a produselor biologice;

e) corespunderea/necorespunderea cerințelor procedurale și tehnice pentru includerea produselor biologice respective în băncile de antigeni, vaccinuri și reactivi de diagnosticare.

(5) Agenția aplică sancțiuni legale, conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova, în cazul nerespectării normelor stabilite la alin. (3), precum și în cazul existenței unui risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și siguranța produselor de origine animală.

Articolul 30. Confidențialitatea informațiilor

Informațiile privind cantitățile și subtipurile de produse biologice menționate la art.29 alin. (1) sunt considerate informații clasificate și nu se publică.

Capitolul X MĂSURI DE CONTROL AL BOLILOR SUPUSE DECLARĂRII ȘI NOTIFICĂRII OFICIALE

Secțiunea 1 Animale deținute

Articolul 31. Măsurile de control al bolilor în cazul suspiciunii prezenței unei boli listate la animale deținute

(1) În cazul suspiciunii unui focar, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la art. 17 și până la adoptarea măsurilor de control al bolilor de către Agenție, operatorii și alte persoane fizice și juridice vizate iau măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 32 alin. (1) pct. 3), 4) și 5) pentru prevenirea răspândirii bolii listate de la animalele, unitățile și amplasamentele afectate aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.

(2) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate astfel cum se menționează la animale deținute, Agenția realizează fără întârziere o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate și se asigură că:

a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată;

b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane de la animalele deținute respective din specia listată și alte eșantioane pentru analizarea în laboratoarele desemnate în acest scop;

c) laboratoare desemnate realizează analize de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.

Articolul 32. Măsurile preliminare de control al bolilor

(1) Agenția, în caz de suspiciune, întreprinde măsuri preliminare de control al bolilor la animale, care includ:

1) pune sub supraveghere oficială operatorul din domeniul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;

2) evaluarea:

a) animalelor deținute din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament implicat;

b) produselor din exploatarea, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament pentru eventuala răspândire a bolii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

3) se asigură că sunt respectate măsurile de biosecuritate orientate spre prevenirea răspândirii agentului patogen al bolii la alte animale sau la oameni;

4) în caz de necesitate, pentru evitarea răspândirii în continuare a agentului patogen, animalele deținute sunt izolate, pentru a reduce riscul de contact cu fauna sălbatică;

5) restricționează mișcarea animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a persoanelor, vehiculelor și a oricăror materiale sau a altor mijloace, astfel încât să se prevină răspândirea agentului patogen la sau de la exploatarea, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor ori unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii;

6) orice alte măsuri necesare de control al bolilor, ținând seama de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului care cuprind:

a) aplicarea măsurilor de investigare și a măsurilor de control al bolilor;

b) instituirea de zone de restricție temporare în funcție de profilul bolii;

c) efectuarea anchetei epidemiologice.

(2) Măsurile adoptate în temeiul alin. (1) se revizuiesc în funcție de

rezultatele investigațiilor și anchetă epidemiologică efectuate.

Articolul 33. Ancheta epidemiologică

(1) În cazul în care se confirmă apariția uneia dintre bolile supuse declarării oficiale, Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, desfășoară o anchetă epidemiologică.

(2) Ancheta epidemiologică prevăzută la alin. (1) are drept scop să:

a) identifice originea probabilă a bolii și mijloacele de răspândire;
 b) calculeze perioada probabilă de timp scursă de la apariția bolii;
 c) identifice exploatațiile și exploatațiile epidemiologice din cadrul acestora, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală ori orice alte amplasamente în care animalele ar fi putut fi infectate, infestate sau contaminate;

d) obțină informații privind mișcarea animalelor deținute, a persoanelor, produselor, vehiculelor și oricăror alte materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi pe durata perioadei relevante de dinaintea notificării suspiciunii sau confirmării bolii;

e) obțină informații privind răspândirea probabilă a bolii în mediul înconjurător, inclusiv privind prezența și distribuția vectorilor bolii.

Articolul 34. Confirmarea oficială a bolii. Măsurile de control al bolilor în cazul confirmării oficiale

(1) Confirmarea oficială a unei boli cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) rezultatele examinărilor clinice și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);

b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice;

c) alte date epidemiologice disponibile.

(2) În cazul confirmării oficiale a unui focar de boală, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor întreprind următoarele măsuri:

a) declară exploatația, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectată;

b) instituie o zonă de restricție;

c) pune în aplicare planul de contingență stabilit la art. 24 pentru a asigura coordonarea deplină a măsurilor de control al bolilor la animale.

Articolul 35. Exploatațiile și alte amplasamente afectate

(1) În cazul apariției unui focar de boală, Agenția dispune aplicarea următoarelor măsuri:

a) restricționarea mișcării persoanelor, animalelor, produselor, vehiculelor sau oricăror alte materiale sau substanțe care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii;

b) uciderea și eliminarea sau sacrificarea animalelor care pot fi contaminate sau pot contribui la răspândirea bolii;

c) distrugerea, prelucrarea, transformarea sau tratarea produselor, furajelor sau a altor substanțe ori tratarea echipamentelor, mijloacelor de transport, plantelor sau produselor vegetale ori a apei care ar putea fi contaminată, după caz, pentru a asigura distrugerea oricărui agent patogen sau a oricărui vector al agentului patogen;

d) vaccinarea sau tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute;

e) izolarea, carantinizarea sau tratamentul animalelor sau produselor care pot fi contaminate și pot contribui la răspândirea bolii;

f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor, aplicarea măsurilor de biosecuritate în exploatarea, gospodăria, structura din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau alte amplasamente afectate pentru a minimiza riscul de răspândire a acesteia;

g) recoltarea de eșantioane pentru efectuarea anchetei epidemiologice;

h) transmiterea a eșantioanelor pentru efectuarea analizelor de laborator;

i) orice alte măsuri, pentru atingerea unui înalt nivel de protecție a sănătății animale.

(2) În cazul apariției unui focar de boală emergentă, Agenția dispune:

a) restricționarea circulației animalelor și produselor provenite din exploatarea și/sau din zonele sau compartimentele în care a apărut focarul, a mijloacele de transport și a materialelor care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;

b) carantinizarea animalelor și izolarea produselor;

c) aplicarea supravegherii și trasabilității;

d) aplicarea altor măsuri de restricție pentru a controla și preveni în mod eficient răspândirea bolii.

(3) La determinarea aplicării măsurii de control al bolilor stabilite la alin. (1), Agenția ia în considerație:

a) profilul bolii;

b) tipul de producție și exploatarea epidemiologice din cadrul acesteia, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat.

(3) Agenția dispune repopularea exploatarea, sau a oricărui alt amplasament, numai în cazul când:

a) s-au încheiat aplicarea tuturor măsurilor de control al bolilor și toate analizele de laborator prevăzute la alin. (1);

b) a trecut o perioadă de timp care permite evitarea recontaminării exploatarea, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boală.

Articolul 36. Măsuri suplimentare specifice în ceea ce privește măsurile de control al bolilor în exploatațiile afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente

(1) Normele sanitare veterinare privind controlul bolilor la animale în exploatațiile autorizate sanitar-veterinar responsabile de producerea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul hranei pentru animale, premixurilor, aditivilor pentru hrana destinată animalelor pentru producția de alimente și animalelor de companie, precum și al subproduse de origine animală, inclusiv furajelor medicamentate, se aprobă de către Guvern.

(2) Normele stabilite la alin. (1) se referă în special la:

a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolilor la animale aplicate;

b) procedurile de curățare, dezinfectare, combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate dispuse de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, precizându-se, dacă este cazul, dacă se utilizează în acest scop produse biocide;

c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de depistare (frecvențe, metode, rezultate);

d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea;

e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolilor în exploatațiile legate din punct de vedere epidemiologic, în alte amplasamente și în mijloacele de transport, implicate în transportare.

Articolul 37. Stabilirea unor zone de restricție

(1) Agenția, în cazul apariției unui focar de boală, stabilește o zonă de restricție în jurul exploatației, al structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, al unității producătoare de subproduse de origine animală sau al altor amplasamente afectate, ținând cont de:

a) profilul bolii;

b) amplasarea geografică a zonei de restricție;

c) factorii ecologici și hidrologici specifici zonei de restricție;

d) condițiile meteorologice;

e) prezența, distribuția și tipul vectorilor din zona de restricție;

f) rezultatele anchetei epidemiologice și al altor studii realizate;

g) rezultatele testelor de laborator;

h) măsurile de control al bolilor aplicate;

i) factorii epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi).

Zona de restricție include, dacă este cazul, și o zonă de protecție și supraveghere, cu o dimensiune și o configurație definită.

(2) Agenția evaluează în permanență situația și în scopul prevenirii răspândirii bolilor la animale stabilește limitele zonei de restricție.

(3) În cazul în care zonele de restricție se situează pe teritoriul statelor

vecine, autoritățile sanitare veterinară competente ale acestor state cooperează la stabilirea acestora.

(4) Agenția stabilește și modifică prin ordinul directorului general al Agenției zonele de restricție, inclusiv zonele de protecție și supraveghere.

Articolul 38. Măsurile de control al bolilor în cadrul zonelor de restricție

(1) Agenția este obligată să se asigure că în cadrul zonei de restricție sunt respectate următoarele măsuri de control al bolilor, care includ:

1) identificarea exploatațiilor, structurilor din sectorul alimentelor sau al furajelor, unităților producătoare de subproduse de origine animală sau a altor amplasamente cu animale deținute din speciile sensibile la aceste boli;

2) vizite la exploatațiile, structurile din sectorul alimentelor sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente cu animale deținute din speciile sensibile și, dacă este necesar, examinări, prelevarea de eșantioane și analizarea în laborator a eșantioanelor;

3) impunerea de condiții de transportare pentru mișcarea persoanelor, animalelor, produselor, furajelor, vehiculelor și ale oricăror alte materiale sau substanțe susceptibile să fie contaminate sau să contribuie la răspândirea bolii notificate în cadrul sau în afara zonei de restricție sau prin transportul prin zona de restricție;

4) aplicarea măsurilor de biosecuritate pentru:

a) producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală;

c) colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală;

d) colectarea, depozitarea și manipularea materialului seminal;

4) vaccinarea și tratarea cu medicamente de uz veterinar înregistrate a animalelor deținute;

5) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate în vederea limitării riscului de transmitere;

6) desemnarea sau, dacă este cazul, autorizarea sanitară veterinară unei unități producătoare de alimente în scopul sacrificării animalelor sau prelucrării produselor de origine animală provenite din zona de restricție;

7) identificarea și trasabilitatea mișcării animalelor, a materialului seminal și a produselor de origine animală.

(2) În cadrul sistemului de depistare timpurie a bolilor Agenția:

a) informează persoanele din zona de restricție cu privire la aplicarea restricțiilor și măsurile de control al bolilor;

b) impune operatorilor măsuri necesare pentru a împiedica răspândirea bolilor oficial notificabile.

(3) La aplicarea măsurilor de control al bolilor stabilite la alin. (1) Agenției ia în considerare:

a) profilul bolii;

b) tipurile de producție;

c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de control al

bolilor.

(4) Repopularea exploatațiilor are loc la sfârșitul unei perioade de timp stabilite, în baza analizei riscului, pentru evitarea recontaminării unității, structurii din sectorul alimentelor sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau oricărui alt amplasament afectat de boala listată care a dus la apariția bolii, și nu înainte ca:

a) animalele să fie supuse unei examinări clinice efectuate de medicul veterinar oficial;

b) testele de laborator să fie efectuate în conformitate cu manualul de diagnostic;

c) animalele care mor pe parcursul fazei de repopulare să fie testate în conformitate cu manualul de diagnostic;

d) persoană care intră sau iese din exploatația de animale se conformează măsurilor de biosecuritate orientate spre prevenirea răspândirii bolii;

e) pe parcursul fazei de repopulare nici un animal să nu părăsească exploatația decât sub supravegherea medicului veterinar oficial;

f) proprietarul să țină evidența informațiilor de producție, inclusiv informațiile despre morbiditate și mortalitate, care se actualizează periodic;

g) orice schimbări semnificative în datele de producție la care se referă lit.

f) din prezentul alineat și alte anomalități se raportează imediat subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor.

(5) Repopularea cu animale în exploatațiile de contact se face în conformitate cu instrucțiunile elaborate de Agenție, în baza unei evaluări a riscului.

Articolul 39. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește circulația în zonele de restricție

(1) Agenția permite deplasarea animalelor în zonele de restricție cu condiția ca riscul răspândirii bolii să fie minimalizat.

(2) Exploatațiile și operatorii din domeniul alimentar care dețin animale și produse într-o zonă de restricție notifică Agenția orice deplasare a acestora în interiorul sau în afara zonei de restricție.

Articolul 40. Vaccinarea de urgență

(1) Pentru controlul eficient al bolilor supuse notificării obligatorii Agenția stabilește prin ordinul directorului general al Agenției măsurile de control, care cuprind:

a) un plan de vaccinare. Planul de vaccinare urmează a fi pus în aplicare cu coordonarea acțiunilor în comun cu medicii veterinari ai exploatației supuse vaccinării;

b) instituirea zonei de vaccinare, pentru a garanta că acesta nu prezintă niciun risc de introducere a agentului cauzal.

(2) Zona de vaccinare, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b) din

prezentul articol, are ca scop diminuarea riscurilor menite să prevină răspândirea bolilor la animale, în condițiile stabilite de Agenție.

Secțiunea a 2-a Animalele sălbatice

Articolul 41. Confirmarea oficială

(1) În caz de suspiciune sau izbucnire de boală la animale sălbatice, sacrificarea și nimicirea carcaselor se efectuează de gestionarii fondurilor cinegetice sub supravegherea subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor. Persoanele participante la sacrificare sunt instruite și echipate corespunzător.

(2) În cazul confirmării apariției unui focar sau a unui caz primar de boală la animale sălbatice, Agenția notifică acest lucru OIE și altor organisme internaționale competente și le furnizează informații și rapoarte.

(3) Imediat după ce subdiviziunile teritoriale ale Agenției dețin informații că animalele sălbatice sunt suspectate ca fiind infectate, se iau toate măsurile corespunzătoare pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii, prin efectuarea unui examen al tuturor animalelor sălbatice din speciile receptive, împușcate sau găsite moarte, inclusiv investigații de laborator.

(4) În cazul în care se confirmă existența unui caz primar de boală la animale sălbatice, Agenția:

- 1) notifică apariția cazului primar de boală;
- 2) creează un grup de experți din veterinari, vânători, biologi și epidemiologi specialiști în domeniul faunei sălbatice. Grupul de experți asistă Agenția în:
 - a) studierea situației epidemiologice și delimitării zonei infectate;
 - b) stabilirea măsurilor (suspendarea vânătoriei și interzicerea hrănirii animalelor sălbatice) care urmează a fi aplicate în zona infectată;
 - c) pregătirii unui plan de eradicare;
 - d) efectuarea controalelor destinate verificării eficienței măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona infectată;
- 3) pune imediat sub supraveghere oficială exploatațiile care dețin animale din speciile predispuse la îmbolnăvire din zona infectată delimitată și dispune, în special:
 - a) să fie efectuat un recensământ oficial al tuturor speciilor și categoriilor de animale din speciile predispuse la îmbolnăvire care se găsesc în toate exploatațiile;
 - b) ca toate animalele din speciile predispuse la îmbolnăvire aflate în exploatațiile situate în zona infectată să fie ținute în locațiile în care sunt deținute sau în alte locații în care sunt izolate de animale sălbatice și să nu aibă acces la nici un produs susceptibil de a intra ulterior în contact cu animalele din speciile predispuse la îmbolnăvire care se află în exploatație;
 - c) ca nici un animal dintr-o specie predispusă la îmbolnăvire să nu între în

exploatație și să nu părăsească exploatația decât sub supravegherea sanitar-veterinară a subdiviziunilor teritoriale ale Agenției, ținând seama de situația epidemiologică;

d) să fie folosite mijloace de dezinfectare la intrările și la ieșirile din clădirile sau din locațiile în care sunt adăpostite animale din speciile predispuse la boală, precum și la intrările și la ieșirile din exploatație;

e) să fie aplicate măsuri de igienă de către toate persoanele care intră în contact cu animale sălbatice pentru a reduce riscul de propagare a bolii, inclusiv o eventuală interzicere temporară a accesului persoanelor care au intrat în contact cu animale sălbatice într-o exploatație care deține animale din speciile predispuse la boală;

f) ca toate animalele moarte sau bolnave din speciile predispuse la boală care prezintă simptome ale bolii și se află în exploatație să fie supuse unui test de depistare a bolii;

g) ca nici un animal sălbatic, sacrificat sau găsit mort, și nici un material sau echipament care poate fi contaminat să nu fie introdus într-o exploatație în care sunt deținute animale din speciile predispuse la îmbolnăvire;

h) ca animalele din speciile predispuse la boală, materialul seminal, embrionii sau ovulele acestora să nu părăsească zona infectată în scopul comerțului cu alte țări;

4) procedeză astfel încât toate animalele sălbatice sacrificate cu ajutorul armelor de foc sau găsite moarte în zona infectată să fie inspectate de un medic veterinar oficial și supuse unui examen de depistare în vederea infirmării sau a confirmării oficiale a prezenței bolii.

(5) Îndată de la confirmarea unui caz primar de boală la animale sălbatice, se întocmește planul de eradicare a bolii și măsurile care urmează a fi puse în aplicare în exploatațiile situate în zona respectivă.

Articolul 42. Planul de eradicare

Planul aprobat prin decizia Comisiei pentru Situații Excepționale urmează să facă obiectul unor măsuri stricte, pentru a evita răspândirea bolii și va conține informații privind:

1) rezultatele anchetelor epidemiologice și ale controalelor și repartizarea geografică a bolii;

2) delimitarea zonei infectate de pe teritoriul țării. La delimitarea zonei infectate, subdiviziunile teritoriale ale Agenției țin seama de următoarele informații:

a) rezultatele anchetelor epidemiologice efectuate și repartizarea geografică a bolii;

b) populația de animale sălbatice prezente în zonă;

c) existența unor obstacole importante, naturale sau create de om, pentru circulația animalelor sălbatice;

3) campania de informare care urmează să fie pusă în aplicare pentru

conștientizarea vânătorilor privind măsurile care urmează a fi luate în cadrul planului de eradicare;

4) eforturile specifice depuse pentru a determina numărul de grupuri de animale sălbatice care au avut contacte limitate cu alte grupuri de animale sălbatice în zona infectată și în jurul acesteia, precum și localizarea acestor grupuri;

5) numărul aproximativ de grupuri de animale sălbatice, precum și dimensiunile acestora în zona infectată și în jurul acesteia;

6) eforturile specifice depuse pentru a determina amploarea infecției la animalele sălbatice, prin intermediul examenului animalelor sălbatice sacrificate de vânători sau găsite moarte și prin examene de laborator, inclusiv prin intermediul unor anchete epidemiologice pe categorii de vârstă;

7) măsurile adoptate pentru a diminua propagarea bolii provocată de circulația animalelor sălbatice și/sau de contactele dintre grupurile de animale sălbatice. Aceste măsuri pot cuprinde interzicerea vânătorii;

8) măsurile adoptate în vederea reducerii populației de animale sălbatice, în special a numărului de animale tinere, din speciile predispuse la îmbolnăvire din fauna sălbatică;

9) cerințele care urmează a fi respectate de vânători pentru a evita orice propagare a bolii;

10) metoda de eliminare a animalelor sălbatice găsite moarte sau sacrificate, bazată pe:

a) prelucrarea sub control oficial;

b) inspecția efectuată de către un medic veterinar oficial și testele de laborator;

11) investigația epidemiologică efectuată pe fiecare animal sălbatic din specia predispusă la îmbolnăvire, sacrificat sau găsit mort:

a) sectorul geografic în care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat;

b) data la care animalul a fost găsit mort sau a fost sacrificat;

c) persoana care a găsit animalul mort sau care l-a sacrificat;

d) vârsta și sexul animalului sălbatic;

e) dacă a fost sacrificat, simptomele constatate înainte de sacrificare;

f) dacă a fost găsit mort, starea carcasei;

g) concluziile;

12) programele de supraveghere și măsurile de prevenire aplicabile exploatațiilor care dețin animale din speciile predispuse la îmbolnăvire situate în zona infectată delimitată și, după caz, în jurul acesteia, inclusiv transportul și circulația animalelor din speciile predispuse la îmbolnăvire în interiorul, din sau spre această zonă;

13) alte criterii aplicate pentru eliminarea măsurilor adoptate în vederea eradicării bolii în zona delimitată și măsurile aplicate exploatațiilor din această zonă;

14) autoritatea împuternicită cu supravegherea și coordonarea exploatațiilor care răspund de punerea în aplicare a planului;

15) sistemul instituit pentru ca grupul de experți desemnat să poată efectua examinarea constantă a rezultatelor planului de eradicare;

16) măsurile de combatere a bolii puse în aplicare după încheierea unei perioade de 12 luni de la constatarea ultimului caz confirmat la animalele sălbatice din zona infectată delimitată.

Capitolul XI

ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA EXPLOATAȚIILOR TRASABILITATEA ȘI MIȘCAREA ANIMALELOR

Articolul 43. Înregistrarea și autorizarea exploatațiilor

Persoanele fizice și juridice care dețin animale sau care colectează, produc, prelucrează sau depozitează material seminal, în vederea înregistrării exploatațiilor, înainte de a începe astfel de activități:

1) informează subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor cu privire la orice exploatație de acest tip de care sunt responsabili;

2) furnizează subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor următoarele informații:

- a) denumirea și adresa operatorului;
- b) amplasarea exploatației și o descriere a instalațiilor acesteia;
- c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale deținute sau de material seminal pe care intenționează să le dețină în exploatație și capacitatea acesteia;
- d) tipului de exploatație; și
- e) orice alte aspecte ale exploatației care sunt necesare pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta.

Articolul 44. Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute

Transportatorii de ungulate deținute care transportă astfel de animale, pentru a fi înregistrați, înainte de a începe astfel de activități:

- 1) informează Agenția cu privire la activitatea lor;
- 2) furnizează autorității sanitare veterinare competente informații privind:
 - a) denumirea și adresa transportatorului în cauză;
 - b) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;
 - c) tipul de transport;
 - d) mijlocul de transport.

Articolul 45. Obligația autorității sanitare-veterinare competente privind înregistrarea/autorizarea exploatațiilor de animale

(1) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar. Lista este publică și poate fi

accesată pe pagina web oficială a Agenției.

(2) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, atribuie fiecărei exploatații, fiecărui transportator sau operator, un număr de înregistrare unic.

Articolul 46. Aprobarea statutului de exploatație izolate

(1) Operatorii de exploatație care doresc să obțină statutul de exploatație izolată, în mod obligatoriu, solicită aprobarea acesteia de către Agenție, pentru a asigura mișcarea animalelor deținute către sau dinspre exploatație, sacrificarea sau prelucrarea produselor de origine animală în scop de control al bolilor.

(2) Agenția stabilește și aprobă, prin ordinul directorului general, măsurile sanitare veterinare și documentația necesară pentru obținerea statutului de exploatație izolată.

Articolul 47. Autorizarea sanitar-veterinară

(1) Agenții economici care desfășoară cel puțin una dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 pot activa numai dacă acestea au fost supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție.

(2) Pentru obținerea autorizației sanitare veterinare, agenții economici depun o cerere la subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, conform modelului din anexa nr. 2, , la care anexează copiile următoarelor documente:

a) contractul de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar, modelul căruia este prezentat în anexa nr. 5, cu excepția activităților prevăzute în pct. 1.18, 3.5, 4.1, 4.2, 4.3; 4.5; 5.5.2.; 5.6; 5.9; 6.11 din anexa nr. 1;

b) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, pentru activitatea economică din piscicultură;

c) acordul autorității executive a administrației publice locale pentru desfășurarea activităților solicitate în locația specificată. Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenția Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic.

(3) Pentru obținerea înregistrării sanitare veterinare, operatorii notifică Agenția conform modelului aprobat prin ordinul directorului general al Agenției. În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea notificării, Agenția o examinează, o înregistrează și informează agentul economic în privința includerii sau refuzului includerii acestuia în Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar.

(4) În cadrul procedurii de autorizare sanitară veterinară, inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii sunt obligați să inițieze și să efectueze un control inopinat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Evaluarea unității se efectuează în baza listei de verificare aprobate și se finalizează cu un proces verbal de control.

(5) În cazul corespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare

veterinare, în decurs de cel mult 20 de zile lucrătoare, se eliberează autorizație sanitară veterinară, conform modelului din anexa nr. 3.

(6) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării neconformităților depistate, se emite refuz de autorizare sanitară veterinară motivat.

(7) În cazul depășirii de către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor a termenului stabilit la alin. (5) pentru eliberarea actului permisiv și în lipsa unei comunicări scrise privind suspendarea termenului de examinare a cererii sau refuzul ei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și de legile care reglementează în mod expres activitățile autorizate, actul permisiv se consideră acordat prin aprobare tacită, în conformitate cu Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(8) Pentru orice modificări ulterioare ale procesului tehnologic, relocare, extindere ori schimbare a profilului de activitate, se impune solicitarea eliberării de noi autorizații sanitare veterinare.

(9) Autorizarea și eliberarea autorizației sanitare veterinare se efectuează conform tarifelor și termenelor specificate în Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, în partea nereglementată de prezenta lege. Înregistrarea sanitară veterinară se efectuează gratis și pentru un termen nelimitat.

(10) Exploatațiile nonprofesionale nu se supun autorizării sanitare veterinare, însă proprietarii acestora sunt obligați să notifice subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor în privința întreținerii animalelor și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea.

Proprietarii exploatațiilor nonprofesionale pot comercializa produse de origine animală obținute de la propriile animale în conformitate cu prevederile art. 121 alin. (2) și (3) din Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior.

(11) Numărul de animale admis în exploatațiile nonprofesionale și regulile de întreținere a acestora se aprobă de către consiliile locale conform prevederilor Legii nr. 436/2006 privind administrația publică locală, însă numărul acestora nu poate depăși după cum urmează:

- a) 5 bovine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni);
- b) 2 cabaline mature și descendenții acestora (până la vârsta de 12 luni);
- c) 50 de oi sau capre mature și descendenții acestora (până la vârsta de 6 luni);
- d) 5 porcine mature și descendenții acestora (până la vârsta de 60 de zile);
- e) 100 de iepuri;
- f) 200 de păsări;
- g) 30 de familii de albine.

(12) Agenția întocmește, în formă electronică, și actualizează Lista exploatațiilor autorizate/înregistrate sanitar veterinar.

(13) Procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare pentru

mijloacele de transport care transportă animale vii și produse supuse controlului sanitar veterinar cu excepția materiei prime de origine vegetală destinată procesării industriale este similară cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare de funcționare, cu excepția obligativității prezentării actului menționat la alin. (2) lit. a) și b).

(14) Prin derogare de la aliniatul (1) operatorii din domeniul alimentar prevăzuți la art.3 alin. (12) din Legea nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, se înregistrează în domeniul siguranței alimentelor în temeiul capitolului V¹ din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor.

Articolul 48. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare veterinare

(1) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, pe baza riscului implicat, conform prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, verifică corespunderea autorizației sanitare veterinare eliberate exploatațiilor.

(2) În cazul necorespunderii obiectivului/activității cu cerințele sanitare veterinare în vigoare și al imposibilității înlăturării neconformităților depistate, Agenția inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare de funcționare.

(3) Agenția suspendă autorizația sanitar veterinară în cazul în care operatorul poate garanta eliminarea deficiențelor constatate în urma controlului oficial. Termenul de remediere a deficiențelor curge de la data emiterii notificării către reprezentantul legal al unității și nu poate fi mai mare de 45 de zile.

(4) Suspendarea autorizației sanitare veterinare de funcționare se efectuează în baza prescripției din procesul verbal de control întocmit de către inspectorii subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată, respectând procedura stabilită în art.17 din Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(5) După înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației sanitare veterinare, conducătorul unității informează Agenția în acest sens solicitând controlul repetat.

(6) Inspectorii efectuează controlul repetat în maxim de 5 zile din data înregistrării cererii cu întocmirea un proces-verbal suplimentar, conex cu procesul-verbal de control inițial, îl completează cu constatările în urma verificării. În cazul în care se constată înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației sanitare veterinare de funcționare, inspectorii fac mențiunea corespunzătoare în procesul-verbal de control.

(7) Reluarea activității de întreprinzător se efectuează în temeiul hotărârii instanței de judecată care a emis hotărârea de suspendare a acestei activități, la adresarea Agenției, cu prezentarea documentelor confirmative prin care s-a constatat înlăturarea neconformităților care au stat la baza suspendării autorizației

sanitară veterinară de funcționare.

Articolul 49. Avizul de coordonare a documentației tehnice

(1) Selectarea terenurilor, proiectarea și construcția complexelor de creștere a animalelor, întreprinderilor avicole, combinatelor de carne și a altor întreprinderi de industrializare a materiei prime animaliere și de depozitare a produselor de origine animală a unităților de alimentație publică se fac cu avizul Agenției sau al subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor.

(2) Avizul prevăzut la alin. (1) se eliberează, în baza principiului ghișeului unic, autorității executive a administrației publice locale într-un termen ce nu va depăși 10 zile de la data depunerii cererii de către aceasta. În cazul în care după expirarea termenului respectiv nu este dat niciun răspuns, avizul se consideră eliberat în conformitate cu procedura aprobării tacite.

Articolul 50. Registrele autorității sanitare veterinară competente

(1) Agenția instituie și ține la zi, registre cu:

- a) toate exploatațiile și toți operatorii înregistrați sanitar veterinar;
- b) toate exploatațiile autorizate sanitar veterinar, conform profilului de activitate.

(2) Registrele menționate la alin. (1) se pun la dispoziția publicului de Agenție în măsura în care informațiile conținute în aceste registre sunt importante pentru mișcarea animalelor terestre deținute și a materialului seminal provenit de la acestea.

Capitolul XII **ȚINEREA EVIDENȚELOR**

Articolul 51. Ținerea evidențelor altele decât exploatațiile de material seminal

(1) Agenții economice care fac obiectul obligației de autorizare/înregistrare în conformitate cu anexa nr. 1 țin și mențin actualizate evidențele privind:

- 1) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute în exploatație;
- 2) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre exploatație, precizându-se după caz:
 - a) locul lor de origine sau de destinație;
 - b) data deplasărilor respective;
- 3) documentele care însoțesc însoțesc animalele terestre deținute care sosesc în exploatație sau părăsesc incinta:
 - a) certificatul de sănătate animală;
 - b) formularul de mișcare (F2);
 - c) document de identificare;
 - d) autorizația sanitar-veterinară pentru mijloacele de transport.

4) toate nașterile și decesele din respectiva exploatație;
 5) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații privind:

- a) speciile și categoriile de animale terestre deținute din cadrul exploatației;
- b) tipul de producție;
- c) tipul și dimensiunile exploatației;
- d) rezultatele oricăror vizite de verificare a cerințelor sanitare veterinare.

(2) Orice persoană care transportă animale pe teritoriul Republicii Moldova este obligată:

a) să transporte numai animale identificate, însoțite de formularul de mișcare (F2), iar în cazul bovinelor – și de pașaportul individual pentru bovine și de certificatul de sănătate animală;

b) să verifice, la îmbarcare, pentru fiecare animal în parte, corespunderea dintre pașaportul individual pentru bovine, formularul de mișcare (F2) și crotalie pentru animalele din specia bovină, precum și corespunderea dintre crotalie și formularul de mișcare (F2) pentru celelalte specii de animale;

c) să prezinte la control persoanelor responsabile de controlul oficial animalele și toate documentele de însoțire a animalelor;

d) să asigure bunăstarea și protecția animalelor în conformitate cu normele sanitare veterinare;

e) să transporte animalele în mijloace de transport autorizate sanitar veterinar;

(3) Înregistrarea animalelor se efectuează în Registrul de stat al animalelor, care cuprinde și date, în format electronic, despre exploatație, despre animalele identificate din exploatația respectivă și despre mișcarea acestora, setul de documente veterinare eliberate proprietarului sau deținătorului exploatației la consemnarea mișcării animalelor (inclusiv la identificarea inițială), cu arhivarea exemplarelor respective, în ordine cronologică, îndosariate în mod corespunzător și păstrate permanent, inclusiv pentru o perioadă de 3 ani de la data închiderii exploatației.

(4) Regulile de ținere a Registrului de stat al animalelor se stabilesc de Guvern.

Articolul 52. Ținerea evidențelor de către exploatațiile de material seminal

(1) Operatorii exploatațiilor de material seminal țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

1) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului seminal;

2) ora și locul colectării și prelucrării și depozitării materialului seminal colectat, produs sau prelucrat;

3) identificarea materialului seminal și informații privind locul de destinație, dacă acesta este cunoscut;

4) certificatul de sănătate animală care însoțește materialul seminal și care

conține cel puțin următoarele: informații:

- a) informații privind exploatarea de la care provine materialul seminal și exploatarea sau locul de destinație;
 - b) tipul de material seminal și specia de animale deținute donatoare;
 - c) volumul sau cantitatea de material seminal;
 - d) marcarea materialului seminal;
 - e) informații care pot demonstra că materialul seminal transportat îndeplinește cerințele de circulație pentru speciile crescute;
- 5) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator.

(2) Operatorii exploatareilor de material seminal țin evidențele menționate la alin. (1) în cadrul exploatareii și:

- a) le pun imediat la dispoziția Agenției, la cererea acesteia;
- b) le păstrează pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către Agenție, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Articolul 53. Ținerea evidențelor de către transportatori

(1) Transportatorii țin și mențin actualizate evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- a) exploatarea pe care le-au vizitat;
- b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;
- c) curățarea, dezinfectarea și dezinfestarea mijloacelor de transport folosite;
- d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor ce țin de domeniul supravegherii sanitare veterinare, inclusiv numărul fiecărui document.

(2) Transportatorii țin evidențele menționate la alin. (1):

- a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității sanitare-veterinare competente, la cererea acesteia;
- b) pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de către Agenție, care nu poate fi mai mică de trei ani.

Capitolul XIII

CERINȚE PRIVIND TRASABILITATEA PENTRU ANIMALELE TERESTRE DEȚINUTE ȘI MATERIALUL SEMINAL

Articolul 54. Sistemul de identificarea și înregistrarea animalelor

(1) Agenția instituie un sistem național pentru identificarea și înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora, cu excepția animalelor sălbatice.

(2) La instituirea sistemului prevăzut la alin. (1) Agenția ține cont de specia sau categoriile de animale deținute și riscul prezentat de acestea.

(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:

- a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute;
- b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute;

- c) evidențe ținute la zi în exploatații;
 - d) o bază de date electronică a animalelor deținute.
- (2) Sistemul prevăzut la alin. (1) permite:
- 1) asigurarea aplicării eficiente a măsurilor de prevenire și control al bolilor transmisibile;
 - 2) trasabilitatea animalelor deținute și mișcarea acestora;
 - 3) asigurarea interoperabilității, integrării și compatibilității eficiente ale elementelor acestuia;
 - 4) adaptarea la:
 - a) sistemul informațional pentru notificările și rapoartele către OIE și Uniunea Europeană;
 - b) sistemul TRACES.
 - 5) abordarea coerentă pentru diferite specii de animale care fac obiectul acestuia.
- (3) Toate animalele din Republica Moldova urmează a fi identificate, utilizându-se:
- a) o crotalie pentru animalele din speciile ovine, caprine și suine;
 - b) două crotalii (cu același cod de identificare) – pentru animalele din speciile bovină,
 - c) un mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) – pentru animalele din specia ecvidee.
- (4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.

Articolul 55. Cerințe de trasabilitate pentru materialul seminal

- (1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material seminal, marchează acest material seminal de la animale deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:
- a) animalele donatoare;
 - b) data colectării; și
 - c) exploatațiile în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul seminal.
- (2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să asigure:
- a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale;
 - b) trasabilitatea materialului seminal, circulația acestuia din/în alte state.
- (3) Agenția pune în aplicare, la nivel național, un sistem unic de identificare și înregistrare a animalelor, care să asigure trasabilitatea animalelor și a materialului seminal de origine animală în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.

Articolul 56. Mișcarea animalelor deținute

(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii se efectuează în baza documentelor de mișcare prevăzute la art. 51 alin. (1) pct. 3).

(2) În vederea certificării sanitare veterinare a mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor definesc sau califică starea de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute în anexa nr. 1 și zonele sau regiunile epidemiologice din Republica Moldova în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Agenție pe baza Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, în condițiile prevăzute de legislația sanitară veterinară și pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.

(3) Operatorii asigură transportarea animalelor deținute numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:

- 1) nu prezintă simptome de boală;
- 2) provin dintr-o exploatație înregistrată sau autorizată sanitară veterinară:
 - a) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;
 - b) care nu este supusă restricțiilor de circulație/măsurilor de contingență prevăzute de lege, în scopul de a preveni difuzarea bolilor transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală;

c) care nu este situată într-o zonă de restricție stabilită de Agenție;

3) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute care au făcut obiectul unor restricții de circulație, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:

- a) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor transmisibile emergente în cauză;

b) tipul de exploatație în cauză;

c) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;

d) alți factori epidemiologici (starea sanitaro-igienică nefavorabilă a teritoriului, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, masa de indivizi receptivi).

(4) Agenția, prin intermediul subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, supraveghează ca mișcarea animalelor să fie înregistrată de către responsabilii de exploatații, pentru a asigura trasabilitatea între locul de origine și locul de destinație, ulterior va înregistra aceste mișcări într-un registru național, inclusiv în format electronic.

(5) Importul, exportul și tranzitul de animale vii supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.

Articolul 57. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului de animale

(1) Persoanele fizice și juridice sunt obligate să aplice măsurile sanitare veterinare pentru prevenirea bolilor la animale, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în afara focarului de infecție, care să asigure că:

a) statutul de sănătate al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în cursul transportului;

b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor transmisibile emergente;

c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, precum și combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează și alte măsuri de biosecuritate sunt efectuate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză. Procedura de dezinfecție, dezinfecție și deratizare a unităților de transport se aprobă prin ordinul Agenției.

(2) Normele și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, combaterea insectelor și a rozătoarelor, utilizarea produselor biocide în aceste scopuri și a măsurilor de biosecuritate se aprobă de Guvern.

Articolul 58. Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii exploatațiilor și abatoarelor care acceptă să primească animale terestre, inclusiv cele de acvacultură deținute:

1) se asigură că:

a) mijloacele sau metodele de identificare în vigoare sunt puse în practică;

b) documentele de identificare ce însoțesc fiecare mișcare sunt prezente și corect completate;

2) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală sau formularele privind trasabilitatea;

3) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație cu privire la orice neconformitate depistată.

(2) În cazul încălcărilor și neconformării, Agenția dispune:

1) impunerea de proceduri sanitare veterinare pentru a asigura sănătatea și bunăstarea animalelor, care includ:

a) adăpostirea și îngrijirea animalelor, instituirea unor perioade de carantină;

b) tratarea animalelor; sau

c) dispun întoarcerea acestora în statul de expediere;

2) efectuarea unor controale oficiale, conform prevederilor Legii nr. 50/2013, privind respectarea măsurilor de protecție și bunăstare a animalelor;

3) rechemarea, retragerea, îndepărtarea și distrugerea bunurilor, autorizând, după caz, utilizarea bunurilor în alte scopuri decât cele inițiale;

4) suspendarea autorizației sanitare veterinare;

5) interdicția sau restricționarea transportării de animale din țara de origine.

(3) În cazurile prevăzute la alin.(2), Agenția transmite agentului economic sau reprezentantului acestuia:

a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea ce urmează să fie întreprinsă, împreună cu motivația deciziei;

b) informația asupra drepturilor de recurs împotriva deciziei și asupra procedurii și termenelor aplicabile.

c) notifică decizia sa și autorității competente a statului de expediere.

Articolul 59. Mișcarea unguțelor deținute și a păsărilor de curte

(1) Operatorii asigură mișcarea unguțelor deținute și păsărilor de curte dintr-o exploatare în alta, în cazul, în care animalele:

1) nu prezintă simptome clinice sau semne de boli transmisibile emergente la data deplasării;

2) se prezumă că acestea nu prezintă un risc pentru sănătatea animalelor, ținând cont de:

a) statutul sanitar al animalelor;

b) rezultatele analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții necesare pentru deplasarea în cauză;

c) aplicarea măsurilor de vaccinare sau altor măsuri de prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli menite să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație.

(2) Abatoarele și unitățile de sacrificare care primesc unguțelor deținute sau păsărilor de curte dispun sacrificarea pe loc ori uciderea animalelor numai sub conducerea unui medic veterinar. Uciderea se efectuează astfel încât să se evite riscul răspândirii bolilor, în special, în timpul transportării.

Articolul 60. Cerințe de prevenire a bolilor infecțioase pentru operațiuni de colectare

Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:

1) unguțelor deținute și păsărilor de curte colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;

2) unguțelor deținute și păsărilor de curte sunt colectate și deplasate la locul de destinație finală într-un interval de timp de cel puțin 72 de ore înainte de a intra în exploatare;

3) se iau măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unguțelor deținute și păsărilor de curte colectate:

a) nu intră în contact cu unguțelor deținute sau păsărilor de curte având un statut sanitar inferior;

b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor infecțioase la unguțelor deținute sau păsărilor de curte la locul de desfășurare a operațiunii de colectare;

4) unghiulele deținute, inclusiv animalele de acvacultură și păsările de curte sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:

- a) documentele de identificare și mișcare;
- b) certificatele de sănătate animală;
- c) declarația pe proprie răspundere prevăzută la anexa nr. 4.

Articolul 61. Certificarea sănătății animale. Conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Agenția aprobă prin ordinul directorului general cerințele de certificare de sănătate animală pentru mișcarea internă sau export și se asigură că plasarea pe piață a animalelor, inclusiv a animalelor de acvacultură este condiționată de o certificare la sănătate animală, în cazul în care animalele respective sunt plasate într-o zonă declarată indemnă de boală sau fac obiectul unui program de supraveghere sau de eradicare.

(2) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice cerințele sanitare veterinare și alte norme privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatație, grădini, parcuri zoologice și rezervații ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioada pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit cerințelor sanitare veterinare în domeniul protecției și asigurării bunăstării animalelor.

(3) Agenția verifică respectarea cerințelor sanitare veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.

(4) Certificatul de sănătate animală specificat la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) exploatația sau locul de origine, exploatația sau locul de destinație și, după caz, exploatațiile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă ale animalelor terestre deținute în cauză;

b) mijlocul de transport pentru transportare;

c) o descriere a animalelor terestre deținute;

d) numărul de animale terestre deținute;

e) metoda de identificare și înregistrarea animalelor terestre deținute; și

f) alte informațiile necesare prevăzute de legislație și/sau de acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Operatorii au obligativitatea să se asigură că toate informațiile incluse în certificatul de sănătate animală sunt complete, veridice înaintea deplasării preconizate și să prezinte subdiviziunilor teritoriale pentru siguranța alimentelor, informațiile relevante cu privire la intrările și ieșirile din exploatație ale animalelor deținute.

(6) Normele sanitare veterinare de supraveghere și control în raport cu mișcarea internă, importul, exportul și tranzitul de animale vii, material seminal de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Guvern.

(7) Agenția nu poartă răspundere pentru cauzarea unor daune agentului economic ca urmare a expirării termenului de valabilitate sau al celui de durabilitate, determinată de respingerea și returnarea transportului sau reținerea acestuia pentru realizarea procedurilor vamale în cazul nerespectării de către agentul economic a cerințelor sanitare veterinare legale.

Articolul 62. Importul animalelor

(1) Orice persoană care importă animale, inclusiv animale sălbatice pe teritoriul Republicii Moldova are următoarele obligații:

a) să accepte numai animalele identificate, care sunt însoțite de un certificat veterinar de sănătate;

b) să verifice că animalele sălbatice nu provin dintr-un habitat dintr-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație;

c) să verifice, la încărcare, pentru fiecare animal în parte, corespunderea datelor de identificare a animalelor cu actele de însoțire;

d) să prezinte la control persoanelor responsabile de controlul oficial animalele și toate documentele menționate în prezentul alineat.

(2) Animalele importate care provin de la unitățile autorizate în țara de origine urmează să fie plasate în carantină, realizată într-o exploatație de carantină, sub supraveghere oficială.

(3) Agenția stabilește și aprobă lista țărilor din care se admite importul de animale vii, produse și material seminal de origine animală, inclusiv exploatațiile cu drept de import, în funcție de situația epizootică și respectarea cerințelor sanitare veterinare.

Articolul 63. Circulația de material seminal

(1) Persoanele fizice și juridice au obligativitatea să asigure trasabilitatea materialului seminal provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte numai în cazul când acesta nu constituie un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor.

(2) Materialul seminal de origine animală se produce numai în exploatații specializate, autorizate de autoritatea sanitară veterinară din țara de origine.

(3) În procesul comerțului, tranzitului sau importului de material seminal, Agenția dispune, în anumite cazuri, luarea unor măsuri speciale de protecție împotriva oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală.

(4) Importul, exportul și tranzitul material seminal de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.

Articolul 64. Cerințe de trasabilitate pentru materialul seminal de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee

(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material seminal, marchează materialul seminal de la animale deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:

a) animalele donatoare;
b) data colectării; și
c) exploatațiile în care a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat materialul seminal.

(2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să se asigure:

a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor la animale;

b) trasabilitatea materialului seminal, în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcarea utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.

Articolul 65. Circulația animalelor terestre destinate pentru circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale

(1) Cerințele privind circulația animalelor terestre destinate pentru circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, expoziții, evenimente sportive, inclusiv culturale se aprobă de Guvern

(2) La realizarea cerințelor menționate la alin. (1) se va ține cont de:

a) riscurile pe care le implică mișcarea animalelor;
b) statutul sanitar al animalelor;
c) măsurile de biosecuritate adoptate; precum și
d) factorii epidemiologici existenți.

Capitolul XIV

PRODUCȚIA, PRELUCRAREA ȘI DISTRIBUȚIA DE PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

Articolul 66. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori

Operatorii din domeniul alimentar care produc, achiziționează, depozitează, transportă și introduc pe piață produse alimentare sau prestează servicii de alimentație publică trebuie să respecte prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare și să efectueze măsuri de asigurare a siguranței produselor respective.

Articolul 67. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală

(1) Operatorii transportă și comercializează produse de origine animală,

numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de un medic veterinar.

(2) Produsele de origine animală pot fi transportate dintr-o zonă de restricție către o altă exploatație aprobată doar dacă:

a) fiecare transport este sigilat înainte de expediere sub supravegherea medicului veterinar oficial, responsabil de exploatația suspectă sau sub supervizarea acestuia și să rămână sigilat pe tot parcursul transportării către exploatația desemnată;

b) medicul veterinar, responsabil de exploatație, informează subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor a exploatației desemnate despre intenția de a trimite produsele de origine animală către aceasta;

c) produsele în cauză se izolează de celelalte produse de la data sosirii până la data prelucrării;

d) materialul de împachetare utilizat este distrus, curățat și dezinfectat într-un mod care să asigure distrugerea tuturor agenților cauzali;

e) produsele în cauză sunt transportate în mijloace de transport curățate și dezinfectate;

f) sunt aplicate măsuri de biosecuritate personalului, echipamentelor și mijloacelor de transport.

(2) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală menționat în alin. (1) cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) exploatația sau locul de origine și exploatația sau locul de destinație;

b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;

c) cantitatea;

d) identificarea produselor de origine animală, potrivit Legii nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor;

e) alte informații relevante pentru a demonstra că produsele de origine animală îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație, în vederea evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale alimentului respectiv sau ale categoriei respective de alimente.

Articolul 68. Circulația mărfurilor

(1) Supravegherea sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat aflate în regim de import, tranzit sau export se efectuează la posturile de inspecție la frontieră.

(2) Guvernul aprobă cerințele sanitare veterinare privind organizarea și funcționarea posturilor de inspecție la frontieră, de asemenea, procedura și durata de efectuare a inspecțiilor și controalelor.

(3) Posturile de inspecție la frontieră pot fi permanente sau provizorii. Posturile de inspecție la frontieră provizorii sunt create, reorganizate și lichidate prin ordin al directorului general al Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(4) Importul, exportul și tranzitul mărfurilor supuse supravegherii și

controlului sanitar veterinar pot fi efectuate numai dacă s-a făcut o notificare prealabilă prin sistemul informațional TRACES cu cel puțin 24 de ore înainte de operațiunea de import, export sau tranzit.

(4) Organele vamale nu permit intrarea (sub formă de tranzit sau de import) sau ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova (sub formă de export sau de tranzit) a mijloacelor ce transportă animale vii, material seminal, produse și subproduse de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar dacă acestea nu au primit avizul de liberă trecere din partea medicului veterinar oficial de la postul respectiv de inspecție la frontieră. Avizul de liberă trecere se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice. Pentru a primi avizul menționat, agenții economici depun următoarele documente:

- a) certificatul de sănătate animală;
- b) certificatul de calitate, dacă acesta este emis de către producător;

(5) Documentele menționate la alin. (5) se prezintă de către agenții economici pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.

Capitolul XV

ANIMALE ACVATICE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE

Secțiunea 1

Autorizarea/înregistrarea activităților pe domeniul acvacultură

Articolul 69. Autorizarea/înregistrarea activităților pe domeniul acvacultură și a întreprinderilor de prelucrare

(1) Agenția asigură autorizarea sanitară veterinară pentru deținerea, creșterea, abatorizarea animalelor de acvacultură, inclusiv prelucrarea și producerea produsului finit.

(2) În acest scop fiecare exploatație și sau unitate de acvacultură care desfășoară una din activități menționate la alin. (1) i se atribuie un număr de autorizație sanitară veterinară unic.

(3) Prin derogare de la cerințele de autorizare stabilite la alin. (1), se supun înregistrării de către Agenția:

- a) alte instalații decât exploatațiile de acvacultură, care dețin animale acvatice fără intenția de a le plasa pe piață;
- b) locurile de pescuit sportiv cu repopulare;
- c) exploatațiile de acvacultură care plasează pe piața locală din regiunea de producție cantități mici de animale de acvacultură destinate exclusiv consumatorului final, doar în cazul respectării regulilor specifice de igienă pentru

produsele de origine animală.

Articolul 70. Acordarea autorizației sanitare veterinare

(1) Autorizația sanitar-veterinară se acordă de către Agenție responsabililor de exploatațiile de acvacultură sau de întreprinderi de prelucrare, similar cu procedura de eliberare a autorizației sanitare veterinare reglementată în art. 47, și numai în cazul în care:

a) exploatațiile de acvacultură țin un registru referitor la circulația animalelor de acvacultură și a produselor obținute din acestea – intrarea și ieșirea din fermele de acvacultură sau din zonele de cultivare a moluștelor respective;

b) se constată o mortalitate constatată în fiecare segment epizootologic în raport cu tipul de producție. Agenția va efectua înregistrarea acestor circulații într-un registru național și va păstra aceste informații în format electronic.

(2) Autorizația sanitar-veterinară nu se acordă în cazul în care activitatea respectivă ar reprezenta un risc de răspândire a bolilor la fermele de acvacultură, la zonele de cultivare a moluștelor sau la populațiile de animale sălbatice situate în apropierea fermei de acvacultură sau a zonei de cultivare a moluștelor respective.

(3) Agenție ține registrul exploatațiilor de acvacultură autorizate sanitar veterinar cu înregistrarea următoarelor informații:

a) denumirea și adresa exploatației de acvacultură, precum și coordonatele acesteia (numerele de telefon și de fax, adresa electronică);

b) numărul de înregistrare și referințele privind autorizația sanitar-veterinară eliberată (data autorizațiilor specifice, codurile sau numerele de identificare, modalitățile de producție și orice alte elemente referitoare la autorizația sanitar-veterinară);

c) amplasarea geografică a exploatației definită printr-un sistem corespunzător de coordonate ale tuturor locurilor de exploatație (dacă este posibil, sistemul de coordonate *MOLDREF 99*);

d) obiectivele, tipul de sistem de creștere sau de echipamente (echipamente terestre, cuști marine, bazine terestre etc.) și volumul maxim al producției, în cazul în care acesta a fost stabilit;

e) pentru fermele continentale, centrele de expediere și centrele de purificare (datele detaliate privind aprovizionarea cu apă a fermei și evacuarea reziduurilor);

f) speciile de animale de acvacultură crescute în fermă (pentru fermele care cresc specii multiple sau specii ornamentale se va preciza dacă una dintre speciile respective este sensibilă la o boală transmisibilă emergentă);

g) informații la zi privind statutul sanitar în cazul confirmării unui focar de boală sau dacă i se aplică un program care urmărește obținerea statutului „indemn de boală”;

h) alte aspecte ale modului de funcționare a exploatației de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta, necesare pentru realizarea principiului trasabilității, cooperând la acțiunile întreprinse de

producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat;

j) aprovizionarea cu apă a exploatației și evacuarea apei;

k) măsurile de biosecuritate aplicate.

(4) În cazul în care este acordată o autorizație sanitar-veterinară unei zone de cultivare a moluștelor, informațiile specificate la alin. (3) se înregistrează pentru toate exploatațiile de acvacultură care operează în zona respectivă.

(5) Agenție ține registrul întreprinderilor de prelucrare autorizate sanitar veterinar cu înregistrarea următoarelor informații:

a) denumirea și adresa întreprinderii de prelucrare autorizate, precum și coordonatele acesteia (numerele de telefon și de fax, adresa electronică);

b) numărul de înregistrare și referințele privind autorizația sanitar-veterinară eliberată [data autorizațiilor specifice, codurile sau numerele de identificare, modalitățile de producție și orice alte elemente referitoare la autorizația sanitar-veterinară];

c) amplasarea geografică a întreprinderii de prelucrare definită printr-un sistem corespunzător de coordonate ale tuturor locurilor de exploatație (dacă este posibil, sistemul de coordonate *MOLDREF 99*);

d) date detaliate privind sistemele de tratare a reziduurilor din întreprinderea de prelucrare autorizată;

e) speciile de animale de acvacultură prelucrate de întreprinderea autorizată;

f) alte aspecte ale modului de funcționare a exploatației de acvacultură în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul reprezentat de aceasta, necesare pentru realizarea principiului trasabilității, cooperând la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat;

g) aprovizionarea cu apă a exploatației și evacuarea apei din exploatație;

h) măsurile de biosecuritate aplicate.

(6) În cazul în care nu sunt îndeplinite una din condiții expuse în art. 47 dar sunt oferite garanții suficiente că exploatația respectată cerințele sanitare veterinare și nu prezintă riscuri pentru sănătatea publică veterinară, se eliberează o autorizație sanitară veterinară, cu mențiunea condiționată.

(7) În cazul acordării autorizației sanitare veterinare de funcționare, cu mențiunea condiționată, la expirarea termenului de 3 luni, în urma efectuării controlului la fața locului, dacă se constată lipsa neconformităților, se eliberează autorizația sanitară veterinară de funcționare.

Articolul 71. Aprobarea statutului de exploatație de acvacultură izolate

Operatorii de exploatații de acvacultură, care doresc să obțină statutul de exploatație izolată solicită aprobarea acesteia în condiții care să prevină orice risc de infectare pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu, identic cu prevederile art.46.

Secțiunea a 2-a

Principii de bună practică privind igiena. Programul de supraveghere a sănătății animalelor de acvacultura

Articolul 72. Principii de bună practică privind igiena

Exploatațiile de acvacultură și întreprinderile de prelucrare autorizate sanitar veterinar, asigură punerea în aplicare a principiilor de bună practică privind igiena, în conformitate cu prevederile Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare, în scopul prevenirii și răspândirii bolilor.

Articolul 73. Programul de supraveghere a sănătății animalelor

(1) Agenția asigură aplicarea unui program de supraveghere a stării de sănătate a animalelor, inclusiv acvatice, bazat pe analiza riscului și adaptat la tipul de producție respectiv.

(2) O exploatație de animale, inclusiv acvacultură sau o exploatație de moluște cu risc ridicat este considerată cea care:

a) prezintă un risc ridicat de răspândire sau de constrângere a bolilor în contact cu alte ferme de acvacultură;

b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care ar putea să mărească riscul de apariție a epizootiilor (biomasă crescută, slabă calitate a apei), luând în considerare speciile prezente;

c) vinde animale, inclusiv acvatice vii pentru creștere sau repopulare.

(3) O exploatație de animale, inclusiv acvacultură sau o fermă de moluște cu risc mediu este o exploatație care:

a) prezintă un risc mediu de răspândire sau de constrângere a bolilor în contact cu alte exploatații de acvacultură sau specii sălbatice;

b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care nu măresc, în mod necesar, riscul de apariție a epizootiilor (biomasă medie, calitate medie a apei), luând în considerare speciile prezente;

c) comercializează animale vii, inclusiv acvatice, în principal pentru consumul uman.

(4) O exploatație de animale, inclusiv acvacultură sau o exploatație de moluște cu risc scăzut este o exploatație care:

a) prezintă un risc scăzut de răspândire sau de constrângere a bolilor în contact cu alte exploatații de acvacultură sau specii sălbatice;

b) funcționează în condiții de creștere a animalelor care nu măresc riscul de apariție a epizootiilor (biomasă redusă, bună calitate a apei), luând în considerare speciile prezente;

c) comercializează animale vii, inclusiv acvatice numai pentru consumul uman.

(5) Supravegherea pasivă cuprinde obligația de a notifica imediat apariția sau suspiciunea privind prezența anumitor boli sau creșterea mortalității. În astfel de cazuri, este necesară efectuarea anchetei epizootice care confirmă:

- a) prezența bolii;
 - b) determină locul de origine și modurile de contaminare posibile;
 - c) stabilește dacă animalele, inclusiv de acvacultură au părăsit exploatarea în perioada precedentă notificării bolii;
 - d) stabilește dacă au fost infectate alte exploatarea.
- (6) Supravegherea activă cuprinde:
- a) inspecții efectuate de către medicul veterinar oficial în comun cu medicul veterinar, în a cărui rază își desfășoară activitatea sanitară veterinară;
 - b) examinarea populației de animale, inclusiv de acvacultură pentru a depista o boală clinică;
 - c) prelevarea de eșantioane pentru stabilirea diagnosticului în cazul suspiciunii privind apariția unei boli înregistrate sau în cazul unei creșteri a mortalității observată în timpul inspecției;
 - d) obligația de a notifica imediat apariția sau suspiciunea privind prezența anumitor boli sau creșterea mortalității.
- (7) Programul de supraveghere a sănătății animalelor are ca scop depistarea unei eventuale creșteri a mortalității în complexul de exploatarea de animale, inclusiv de acvacultură și de zone de cultivare, în cazul moluștelor, în funcție de tipul de producție.
- (8) Agenția, în funcție de statusul sanitar al animalelor din zona sau compartimentul respectiv, poate modifica tipul acestui program de supraveghere a stării de sănătate a animalelor, care va fi bazat pe analiza riscului.
- (9) În funcție de rezultatul controalelor oficiale a animalelor și păsărilor de curte, inclusiv acvacultură, potrivit Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor, Agenția prezintă la OIE un raport privind modul în care se exercită supravegherea stării de sănătate a animalelor, bazată pe analiza riscurilor.

Secțiunea a 3-a

Cerințe generale pentru circulația animalelor de acvacultură. Certificarea sănătății animale

Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația animalelor

- (1) Operatorii din domeniul de acvacultură sunt obligate să respecte măsurile legale de circulație a animalelor, inclusiv acvatice, pentru a nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor, ce vizează:
- a) bolile cu declarare obligatorie a căror listă este stabilită de OIE; inclusiv
 - b) bolile emergente.
- (2) Operatorii transportă animalele acvatice în exploatarea de acvacultură sau pentru consumul uman sau le eliberează în natură numai în cazul în care animalele în cauză respectă următoarele condiții:
- a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la exploatarea care au

fost înregistrate de Agenție în corespundere cu secțiunea 2 din prezentul capitol;

b) nu fac obiectul restricțiilor de circulație, inclusiv măsurilor de contingentă, stabilite de Agenție.

(3) Persoanele fizice și juridice care transportă animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și până la locul final de destinație asigurând:

1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire

2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încât să nu fie afectat statusul sanitar al animalelor acvatice;

3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;

4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de biosecuritate, aplicate în funcție de riscurile implicate de operațiunile de transport în cauză;

5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:

a) animalelor acvatice transportate;

b) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;

c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație.

6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație;

7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.

(4) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, acvaculturii, eliberării în natură sau a oricărui alt scop, nu sunt folosite în niciun alt scop decât cel preconizat.

(5) Transportul animalelor de acvacultură, inclusiv a materialului de înmulțire piscicol, se efectuează în baza și în prezența certificatului de sănătate animală, în original, care confirmă starea de sănătate a animalelor de acvacultură.

(6) Documentul poate include și detalii privind sănătatea animală solicitate de Agenție, în funcție de situația epizootică din regiune și întreprinderea exportatoare.

(7) Documentele de transport se eliberează de către autoritatea competentă de la locul de origine, timp de 48 de ore înainte de încărcare, în una din limbile oficiale ale țării de destinație. Documentele sunt valabile zece zile.

(8) Prin derogare de la art. 23, Agenția poate permite operatorilor să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în ceea ce privește bolile specifice animalelor de acvacultură, dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli în respectiva zonă, cu

condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar din zona sau din compartimentul din acesta și în cazul când această deplasare nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:

- a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;
- b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în exploatarea de acvacultură de origine și de destinație;
- c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură;
- d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură;
- e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau locul de destinație.

Articolul 75. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice

(1) Agenția dispune circulația animalelor, inclusiv acvatice, în scopuri științifice, în condițiile în care sunt respectate prevederile Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.

(2) Importul, exportul și tranzitul animalelor acvatice destinate unor scopuri științifice, se efectuează în baza certificatelor de sănătate animală.

Articolul 76. Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii exploatarea de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, inclusiv operatorii care primesc animale acvatice pentru eliberarea în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:

1) verifică documentele de proveniență, care includ:

- a) certificatul de sănătate animală;
- b) declarația pe proprie răspundere privind inofensivitatea produsului;

2) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează Agenția de la locul de destinație cu privire la orice neregulă privind:

- a) animalele acvatice primite;
- b) documentele de proveniență recepționate.

(2) În eventualitatea unei nereguli, în cazul menționat la alin. (1) pct. 2), operatorul izolează animalele acvatice vizate, până când autoritatea sanitară veterinară competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea, conform prevederilor art. 58.

Articolul 77. Programe de supraveghere și de eradicare

(1) În cazul în care țara nu este cunoscută ca fiind infectată, dar nu este declarată indemnă, Agenția urmează să elaboreze un program de supraveghere, pentru ca această să fie declarată indemnă, și înaintează acest program spre aprobare în conformitate cu procedura OIE.

(2) În cazul în care țara este recunoscută ca fiind infectată, Agenția

elaborează și aprobă un program de eradicare a bolii, cu informarea OIE.

(3) Programele conțin cel puțin următoarele elemente:

a) descrierea situației epizootologice a bolii înainte de data începerii programului;

b) analiza costurilor previzionale, precum și estimarea beneficiilor prevăzute ale programului;

c) durata prevăzută a programului, precum și obiectivul ce urmează să fie realizat la încheierea acestuia;

d) descrierea și delimitarea zonei geografice și administrative în care va fi aplicat programul.

(4) Programele rămân aplicabile atâta timp cât:

1) cerințele sanitar-veterinare stabilite sunt îndeplinite și statul, zona sau compartimentul sunt declarate „indemne de boală”;

2) corespund obiectivului său. În caz contrar programul este retras de Agenție. În acest caz, statul aplică măsurile de protecție care constau în:

a) declararea infectată ferma de acvacultură sau zona de cultivare a moluștelor;

b) crearea în jurul fermei de acvacultură sau al zonei de cultivare a moluștelor declarate infectate o zonă de izolare pentru boala respectivă, inclusiv un perimetru de protecție și un perimetru de supraveghere;

c) suspendarea circulației animalelor de acvacultură provenind din zona de izolare;

d) asigurarea îndepărtării și eliminării peștilor și a crustaceelor moarte, sub supravegherea autorității competente, în conformitate cu cerințele aplicate față de subprodusele de origine animală nedestinate consumului uman și conform unui calendar definit în funcție de tipul de producție respectiv și de riscul pe care îl prezintă aceste animale moarte în ceea ce privește răspândirea bolii.

Articolul 78. Certificarea sănătății animale

(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul, punerea pe piață și comerțul cu animale vii, inclusiv acvacultură se efectuează în baza certificatului de sănătate animală eliberat de autoritatea sanitară veterinară competentă. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.

(2) Certificatul de sănătate animală menționat în alin. (1) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) exploatarea sau locul de origine, exploatarea sau locul de destinație și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice exploatare sau loc vizitat pe traseu;

b) o descriere, care să includă specia și categoria, a animalelor acvatice în cauză;

c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice;

d) alte informații relevante.

(3) Operatorii economici sunt obligați să anunțe autoritatea sanitară

veterinară competentă, înainte de deplasarea animalelor, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală stabilit la alin. (1).

(4) Fiecare lot de animale provenit din import este supus unui control al documentelor și unui control al identității de către medicul veterinar oficial de la postul de control sanitar-veterinar organizat în cadrul postului vamal, pentru a se verifica originea animalelor, destinația lor ulterioară, veridicitatea datelor conținute în documentele sanitare veterinare, menționate în art. 49.

(5) La solicitarea operatorului economic, medicul veterinar certifică sănătatea și bunăstarea animalelor, destinate plasării pe piață, importului, exportului și comercializării, prin emiterea certificatului de sănătate animală.

(6) Certificatele de sănătate animală:

a) se verifică, se ștampilează și se semnează de către medicul veterinar al unității de acvacultură;

b) se emit timp de 48 de ore înainte de încărcare și rămân valabile zece zile.

(7) Medicul veterinar al exploatației de acvacultură, înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și fizice, respectarea cerințelor sanitare veterinare. Modelele certificatelor de sănătate animală se aprobă de Guvern.

Articolul 79. Obligațiile operatorii de exploatațiilor de acvacultură

(1) Operatorii de exploatațiilor de acvacultură autorizate sanitar veterinar țin și mențin evidențe care se păstrează timp de cel puțin 3 ani, pe suport de hârtie sau în format electronic și conțin următoarea informație:

a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în exploatația lor;

b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din aceste animale către și din exploatația de acvacultură, indicând locul lor de origine, destinație, data deplasărilor respective;

c) certificatele de sănătate animală care însoțesc animalelor de acvacultură care sosesc la exploatația de acvacultură;

d) mortalitatea la fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul exploatației de acvacultură în raport cu tipul de producție;

e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații;

f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale.

(2) Operatorii unităților producătoare de produse provenite de la animale de acvacultură țin și păstrează timp de cel puțin 3 ani pe suport de hârtie sau în format electronic evidențele:

a) a tuturor deplasărilor în și din unitatea lor ale animalelor de acvacultură și ale produselor de origine animală obținute de la aceste animale;

b) a evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate.

(2) Transportatorii de animalele de acvacultură, țin timp de cel puțin 3 ani pe suport de hârtie sau în format electronic evidențele privind:

a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură transportate;

b) ratele de mortalitate ale animalelor de acvacultură și ale animalelor acvatice sălbatice în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și animale acvatice sălbatice transportate;

b) exploatațiilor de acvacultură, unităților producătoare de produse provenite de la animale de acvacultură unde s-au transportat animalele de acvacultură și a produselor;

c) orice schimb de apă efectuat în cursul transportului, precizând, în special, sursa apelor noi și locul de eliberare a apei.

Capitolul XVI

PRODUCEREA, PRELUCRAREA ȘI DISTRIBUȚIA DE PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ ȘI SUBPRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

Articolul 80. Cerințele de siguranță privind organizarea procesului de producție

(1) Produsele alimentare se produc și introduc pe piață în conformitate cu Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor și cu respectarea prevederilor Legii nr. 296/2017 privind cerințele generale de igienă a produselor alimentare.

(2) Dacă în procesul vămuirii medicul veterinar oficial depistează boli transmisibile la animale sau există suspiciunea acestora ori un risc de altă natură ce poate pune în pericol sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, întregul lot al mărfii supuse controlului sanitar veterinar de stat se returnează către țara de origine, iar dacă această măsură nu este posibilă, Agenția, în comun cu organele vamale, dispune distrugerea lotului, sacrificarea forțată a animalelor și prelucrarea ulterioară sau tratamentul imediat al acestora, precum și al obiectelor și materialelor aferente.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), Agenția notifică măsurile dispuse autorității sanitare veterinare centrale din țara exportatoare.

(4) Normele și cerințele sanitare veterinare privind producerea, prelucrarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul produselor de origine animală, inclusiv acvacultură, se aprobă de către Guvern.

Articolul 81. Mișcarea subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman, a altor deșeuri, materiale și agenți patogeni de origine animală

(1) Comerțul, importul, exportul și orice mișcare internă a subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman, a altor deșeuri animale, a agenților patogeni de origine animală, precum și a produselor prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului

uman, se realizează cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și a cerințelor specifice pentru siguranța sanitară veterinară a produselor de origine animală.

(2) Schimbul de agenți patogeni și de material patologic de origine animală se realizează numai prin abordarea integrată a tuturor pericolelor pentru sănătatea publică, inclusiv a cazurilor de bioterorism și între unități de învățământ superior medical veterinar, instituții veterinare, laboratoare sanitare veterinare, unități și instituții de cercetare sanitare veterinare, unități ce produc preparate imunologice, kituri și reagenți de diagnostic, care sunt autorizate de Agenție pentru a desfășura astfel de activități, conform cerințelor sanitare veterinare specifice, elaborate și aprobate de Agenție.

(3) Subprodusele de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman sau alte deșeuri animale, precum și produsele prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman pot fi colectate, depozitate, transportate, procesate, fabricate, incinerate, co-incinerate sau supuse oricărui alt proces de neutralizare cu respectarea cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, prevăzute de normele sanitare veterinare și pentru siguranța produselor de origine animală se aprobă de Guvern.

(4) Produsele și subprodusele menționate la alin. (3) sunt supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare conform cerințelor sanitare veterinare și pentru siguranța produselor specifice, în scopul prevenirii de boli la animale și oameni, precum și pentru prevenirea contaminării mediului.

(5) Agenția elaborează și pune în aplicare, anual, un plan de monitorizare a deșeurilor de origine animală și organizează realizarea controalelor sanitare veterinare ale acestora.

Capitolul XVII

CERINȚELE SANITARE VETERINARE PRIVIND PROTECȚIA SĂNĂTĂȚII PUBLICE VETERINARE

Articolul 82. Cerințele sanitare veterinare privind materiile prime și fabricarea produselor de origine animală

(1) Materiile prime de origine animală sunt admise pentru prelucrare numai dacă corespund normelor, cerințelor sanitare veterinare, care se aprobă de Guvern.

(2) Materiile prime folosite la obținerea produselor de origine animală destinate consumului uman trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să fie sigure pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;

b) să provină de la animale ce se conformează cu cerințele de sănătate și au fost supuse inspecției și controalelor sanitare veterinare înainte și după sacrificare;

c) să fie obținute, colectate, achiziționate, depozitate, transportate, puse pe piață, comercializate, distribuite și vândute în condiții care să prevină orice risc pentru sănătatea oamenilor, sănătatea animalelor și pentru mediu;

d) să fie etichetate și marcate de către medicul veterinar la locul de

producere a acestora cu o marcă de sănătate ce conține numărul de autorizare al întreprinderii de origine, care este înscris și pe documentele veterinare ce însoțesc fiecare mișcare a acestor produse.

(3) Agenția are puterea legală de a dispune suspendarea fabricării de produse de origine animală neconforme cerințelor sanitare veterinare specifice până la remedierea deficiențelor, remediere certificată de medicul veterinar oficial care are în supraveghere și sub control sanitar veterinar întreprinderea respectivă, de a retrage de pe fluxul tehnologic, din depozitele distribuitorilor sau din rețeaua de vânzare cu amănuntul produsele respective și de a dispune, după efectuarea unor investigații de laborator, dacă este necesar, utilizarea acestora în alte scopuri (industriale) sau distrugerea sub supraveghere sanitară veterinară oficială.

(4) Operatorii din domeniul alimentar care prelucrează materii prime și produse de origine animală:

a) elaborează și pun în aplicare un plan de autocontroale ale proceselor de fabricație, organizate pentru fiecare fază sau etapă de producție pentru siguranța prelucrării sau producerii, de asemenea, înregistrează, păstrează și pune la dispoziția medicului veterinar oficial rezultatele acestora;

b) eliberează certificatul de calitate al acestor produse, întocmit în baza autocontroalelor.

(5) Fiecare unitate de transport care transportă mărfuri, fiecare tip de produs sau lot este însoțit de certificat de sănătate animală în original, emis la locul de expediție a mărfii, care să corespundă cerințelor și standardelor internaționale și naționale ale Republicii Moldova. Certificatul de sănătate animală se eliberează pe suport de hârtie sau în format electronic, cu aplicarea semnăturii digitale, eliberată de Centrul de certificare a cheilor publice al autorităților administrației publice.

Articolul 83. Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor

(1) Agenția, aprobă și pune în aplicare Programul național de supraveghere și monitorizare a reziduurilor și a altor contaminanți la animale vii, produse și subproduse de origine animală și asigură controlul realizării acestuia.

(2) Cerințele sanitare veterinare privind producerea, comercializarea și utilizarea pe teritoriul Republicii Moldova a substanțelor cu efect hormonal sau tireostatice și a substanțelor beta agoniste în creșterea animalelor se aprobă de către Guvern.

(3) Agenția, aprobă norme și cerințe sanitare veterinare specifice pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și reziduuri conținute în animale vii, în produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman.

(4) Agenția transmite organismelor internaționale informații din domeniul sanitar veterinar național, conform obligațiilor asumate.

Articolul 84. Controlul zoonozelor

(1) Agenția pune în aplicare cerințele sanitare veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.

(2) Agenția, împreună cu Ministerul Sănătății elaborează și pune în aplicare documente directive și metodice privind supravegherea, prevenirea și controlul antropozoonozelor, de asemenea, port responsabilitatea realizării acestora în raport cu sănătatea animală, umană și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar”.

(3) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în raport cu sănătatea animalelor și cu produsele și subprodusele de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar.

(4) Agenția aprobă limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar la animale vii și în produsele de origine animală provenite de la animale tratate cu astfel de medicamente de uz veterinar.

Capitolul XVIII

CIRCULAȚIA NECOMERCIALĂ A ANIMALELOR DE COMPANIE

Articolul 85. Proceduri cu privire la mișcarea animalelor de companie

(1) Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este pusă în practică de o persoană împuternicită, o astfel de circulație necomercială poate avea loc numai în termen de cinci zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.

(3) Normele și cerințele sanitare veterinare de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, metodele, mijloacele, documentele de identificare și normele privind controlul de conformitate cu privire la o astfel de circulație se aprobă de Guvern.

Articolul 86. Numărul maxim de animale de companie

(1) Numărul de animale de companie care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.

(2) Prin derogare de la alin. (1), numărul de animale de companie poate fi mai mare de cinci, pentru câini, pisici, inclusiv dihori domestici, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) circulația necomercială în cauză are loc în scopul participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;

b) proprietarul animalului de companie sau persoana împuternicită prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment astfel cum se menționează la lit. a), fie într-o asociație care organizează astfel de evenimente;

c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.

(3) Agenția aprobă numărul maxim al animalelor de companie care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale, pentru a se preveni circulația comercială mascată în mod fraudulos sub forma circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile:

a) Nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încrengătura *Mollusca* și a crustaceelor din subîncrengătura *Crustacea*);

b) animale acvatice ornamentale;

c) amfibieni;

d) reptile;

e) păsări: specii de păsări, altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnicși și păsări alergătoare (*Ratitae*);

f) mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente.

Articolul 87. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie

Animalele de companie pot fi transportate în scopuri necomerciale, numai dacă acestea:

a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele sanitar-veterinare privind controalele sanitar-veterinare la importul animalelor;

b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor identificate la adresa vieții și sănătății animale și umane;

c) sunt însoțite de un document de identificare complet de însoțire a animalelor.

Capitolul XIX IDENTIFICAREA ANIMALELOR

Articolul 88. Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor

Subiecți ai raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor sunt:

a) statul – proprietarul Registrului de stat al animalelor;

b) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor – posesorul, deținătorul Registrului de stat al animalelor, operatorul național al SIA „RSA”, furnizorul datelor Registrului de stat al animalelor, registratorul formularelor, subregistratorul și furnizorul național al mijloacelor de identificare;

c) Instituția Publică Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică- administratorul tehnic al SIA „RSA”

d) administrația publică centrală, administrația publică locală, deținătorul de animale – destinatarul datelor Registrului de stat al animalelor.

Articolul 89. Modul de înregistrare a animalelor

(1) Identificarea animalelor presupune înregistrarea în Registrul de stat al animalelor, deținut de Agenție. Documentele și procedurile SIA „RSA” se aprobă de Guvern.

(2) Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” cuprinde:

- a) mijlocul de identificare a animalului;
- b) documentele de înregistrare a animalului;
- c) pașaportul individual pentru bovine;
- d) echipamentele și aplicațiile de colectare, stocare, monitorizare și administrare a datelor.

(3) Animalele sunt supuse identificării prin aplicarea mijloacelor de identificare după cum urmează:

a) la bovine – a două crotalii auriculare identice aplicate la fiecare ureche, cu eliberarea gratuită de către operatorul național a pașaportului individual pentru bovine;

b) la ovine, caprine, porcine – a unei crotalii auriculare;

c) la ecvidee și la descendenții obținuți prin încrucișarea acestora- a unui mijloc fizic de identificare (cu cod unic de identificare) și un document unic de identificare (pașaport) sau o altă metodă care face legătura în mod neechivoc între animalul deținut și documentul de identificare.

(4) În cazul porcinelor, prin ordinul aprobat de Agenției, poate fi permisă înregistrarea în grup a acestora, prin aplicarea individuală a unei crotalii pe urechea dreaptă sau a unui tatuaj aplicat pe coapsa/sold sau pe urechea dreaptă ce va conține numărul de înregistrare a exploatației în SIA RSA și dacă aceasta:

- a) este autorizată sanitar veterinar
- b) respectă normele sanitar-veterinare privind cerințele de biosecuritate indispensabile profilaxiei și controlului pestei porcine africane la mistreți și porcii domestici, prevăzute de normele sanitar-veterinare aprobate de Guvern;
- c) dispun de un efectiv mai mare de peste 1000 de porci;
- d) livrează porci exclusiv către exploatațiile autorizate sanitar- veterinar;
- e) comercializează porci doar de la exploatații care posedă dreptul de identificare conform prevederilor prezentului alineat;
- f) dispun de un sistem informațional intern de evidență a efectivelor de porcine.

(5) Persoanele responsabile de biosecuritatea exploatației au obligația, în condițiile Legii nr. 121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar:

- a) înscrierea în registrul de exploatație a datelor privind toate intrările, inclusiv exploatația de proveniență;
- b) deținerea suinelor în spații îngrădite, fără posibilitatea de a veni în contact cu suinele domestice din alte exploatații sau cu porci mistreți;
- d) interzicerea hrănirii suinelor cu deșeurii de catering, așa cum sunt definite

la art. 3 din Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman.

Articolul 90. Confidențialitatea datelor din Registrul de stat al animalelor

(1) Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor care au acces la Registrul de stat al animalelor sunt obligați să asigure protecția și confidențialitatea informațiilor utilizate.

(2) Datele din Registrul de stat al animalelor pot fi comunicate persoanelor terțe doar cu acordul prealabil scris al proprietarului exploatației sau al deținătorului de animale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Acordul prealabil menționat la alin. (2) nu este necesar dacă datele din Registrul de stat al animalelor sunt solicitate de către:

- a) instanța de judecată;
- b) autoritățile publice din domeniul apărării naționale, securității statului și asigurării ordinii publice;
- c) organele de urmărire penală;
- d) serviciul fiscal de stat;
- e) avocatul în exercitarea unui mandat;
- f) executorul judecătoresc.

Articolul 91. Termenul-limită de identificare și înregistrare a animalelor

(1) Deținătorii de animale au obligația de a identifica animalele și de a prezenta, în termen de 15 zile de la naștere, informația respectivă operatorului național pentru includerea acesteia în Registrul de stat al animalelor.

(2) Deținătorii de animale au obligația de a declara subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor, în cel mult 7 zile, cumpărarea (inclusiv din import) sau înstrăinarea (inclusiv exportul) animalelor.

(3) Deținătorii de animale au obligația de a declara registratorului, în cel mult 7 zile, moartea, dispariția și sacrificarea animalelor.

(4) Animalele sunt identificate și înregistrate în termen de 20 de zile de la naștere, iar în cazul porcinelor – de 20-60 de zile, al mieilor și iezilor – de 60 de zile de la naștere.

(5) Animalele nu vor părăsi exploatația înainte de a fi identificate.

Articolul 92. Identificarea animalelor de import

(1) Animalele importate sunt identificate și înregistrate în termen de 15 zile de la data importului, dar înainte ca animalele să părăsească exploatația respectivă, cu păstrarea datelor privind originea menționate în documentele de însoțire a animalelor.

(2) Mijloacele de identificare a animalelor importate sunt predate subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor potrivit sistemului național, cu excepția animalelor provenite din țările ce se conformează cerințelor internaționale în domeniul identificării și înregistrării animalelor.

(3) Animalele provenite din import se supun, în mod obligatoriu, carantinei profilactice pe o perioadă de 30 de zile, în locuri izolate și special amenajate, autorizate de subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, care permit introducerea animalelor în aceste locuri numai după verificarea îndeplinirii cerințelor sanitare veterinare specifice.

Articolul 93. Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova

Mișcarea animalelor pe teritoriul Republicii Moldova, cu excepția cazurilor de întreținere a acestora, se efectuează în baza următoarelor documente:

- a) certificatul de sănătate animală;
- b) formularul de mișcare (F2);
- c) pașaportul individual pentru bovine (în cazul transportului de bovine);
- d) autorizația sanitar-veterinară pentru mijloacele de transport (în cazul transportării cu un mijloc de transport).

Articolul 94. Obligațiile transportatorilor de animale

(1) Mijloacele de transport destinate transportării animalelor sunt proiectate, construite, întreținute și utilizate astfel încât să se evite rănirea și suferința animalelor și să se garanteze sănătatea și bunăstarea acestora.

(2) Transportul este obligat să se asigure că transportul animalelor este însoțit de documentația prevăzută la art. 51, în care se specifică:

- a) originea și proprietarul animalelor;
- b) locul de plecare al animalelor;
- c) data și ora plecării;
- d) locul de destinație prevăzut;
- e) durata estimată a călătoriei preconizate.

Articolul 95. Sacrificarea

(1) Bovinele identificate și înregistrate se sacrifică numai în unități de sacrificare autorizate sanitar-veterinar, al căror administratori au obligația de a preda lunar, pe bază de tabel, către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor pașapoartele individuale pentru bovine ale animalelor sacrificate.

(2) Se permite sacrificarea animalelor în alte locuri decât cele prevăzute la alin.(1) în cazul în care carnea și produsele provenite din aceasta nu sunt destinate comercializării, fiind utilizate pentru consum propriu, cu condiția examinării de către medicul veterinar a animalului, supravegherii sacrificării lui și asigurării înregistrării evenimentului în baza de date.

(3) Bovinele identificate și înregistrate care au fost sacrificate de urgență sunt expediate la unitățile de sacrificare autorizate sanitar-veterinar, ce au obligația de a preda lunar, pe bază de tabel, către subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor pașapoartele individuale pentru bovine ale animalelor sacrificate.

(4) Bovinele sacrificate de urgență care dețin o singură crotalie sunt considerate bovine identificate și înregistrate, cu condiția ca medicul veterinar

competent care a efectuat certificarea să confirme pe propria răspundere pierderea celei de-a doua crotalii și să înregistreze informația respectivă conform procedurilor aprobate.

(5) Sacrificarea animalelor neidentificate este interzisă. Carnea, produsele și subprodusele provenite de la acesta se declară ca subproduse de origine animală nedestinate consumului uman de categoria I.

Articolul 96. Măsurile prevăzute în caz de moarte a animalelor

Animalele care au murit în exploatație sau în timpul transportului sunt examinate sanitar-veterinar conform normelor sanitare veterinare aprobate, iar pașapoartele individuale pentru bovine, în cazul bovinelor, sunt predate de către deținător registratorului, care are obligația să înregistreze informația respectivă conform procedurilor aprobate. Mijloacele de identificare rămân pe animal până la ecarisajul cadavrului.

Articolul 97. Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor”

(1) Funcționarea Sistemului Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor” va fi efectuată din contul bugetului de stat, inclusiv din contul veniturilor colectate din prestarea de servicii deținătorilor de animale.

(2) Deținătorul de animale suportă cheltuielile de identificare a animalelor și de manoperă pentru identificarea animalelor.

(3) Mărimea taxelor pentru serviciile de identificare a animalelor și de manoperă, prestate deținătorului de animale, se stabilește de către Guvern.

(4) Identificarea animalelor din exploatațiile nonprofesionale se efectuează gratis de către stat, prin intermediul Agenției.

Capitolul XX

FINANȚAREA ȘI ASIGURAREA TEHNICO-MATERIALĂ A ACTIVITĂȚILOR SANITARE VETERINARE DE STAT

Articolul 98. Finanțarea activităților sanitar veterinare de stat

(1) Finanțarea activității Agenției se efectuează în limitele alocațiilor aprobate în legea bugetară anuală, inclusiv din venituri colectate, precum și din alte surse neinterzise de legislație și au ca obiectiv:

a) acțiunile cuprinse în programele naționale de asanare și eradicare a unor focare de boli transmisibile ale animalelor;

b) instituirea, punerea în funcțiune și menținerea unui sistem informațional sanitar veterinar centralizat;

c) acțiunile privind identificarea și înregistrarea animalelor;

d) asigurarea instruirii continue a medicilor veterinari oficiali;

e) acțiunile prevăzute în alte programe naționale;

f) procurarea echipamentului de lucru și de protecție, inclusiv uniforme și

însemne distinctive pentru medicii veterinari oficiali.

(2) Activitățile sanitare veterinare strategice de interes național, incluse în programul strategic de interes național și pentru activitatea sanitară veterinară de liberă practică, sunt finanțate din bugetul de stat.

(3) Activitățile sanitare veterinare de prevenire și lichidare a bolilor, analizele de laborator în vederea diagnosticării lor, expertiza sanitară veterinară a produselor și materiilor prime de origine animală și nonanimală care nu sunt prevăzute la alin. (2) se efectuează din contul deținătorilor de animale și posesorilor de produse de origine animală, conform tarifelor stabilite de Guvern.

Articolul 99. Echipamentul și facilitățile

(1) În exercițiul funcțiunii, medicii veterinari oficiali poartă însemne distinctive, uniformă și dispun de o legitimație ce le atestă funcția, specimenul de legitimație fiind elaborat și aprobat prin ordinul directorului general al Agenției.

(2) Medicii veterinari oficiali care activează în localități rurale dispun de facilități în condițiile legii.

(3) Absolvenții instituțiilor de învățământ superior care, în următorii doi ani după absolvire, se angajează sau exercită independent profesiunea de medic veterinar în orașe și sate (comune), cu excepția orașelor Chișinău și Bălți, în primii 3 ani de activitate beneficiază din contul bugetului de stat, în condițiile stabilite de Guvern, de:

a) compensație a cheltuielilor pentru închirierea locuinței sau de locuință gratuită în cazul în care o asemenea locuință a fost acordată de autoritatea administrației publice locale;

b) o indemnizație unică în mărime de 15 salarii medii pe economie, care se achită în trei rate egale, după expirarea primei luni de activitate și, ulterior, la finele fiecărui an de activitate;

c) compensare lunară a costului a 30 kW/oră de energie electrică și compensare anuală a costului unui metru cub de lemne și al unei tone de cărbuni, inclusiv în cazul încălzirii cu gaze.

Capitolul XXI DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 100. Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 2 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitară veterinară (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr.13-20, art.10) și Legea nr.231/2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 399-404, art.806), cu modificările ulterioare.

(3) În anexa nr. 1 capitolul III din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea

prin autorizare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 170–175, art. 494), cu modificările ulterioare, textul „**Certificat sanitar-veterinar**” se substituie cu textul „**Certificat de sănătate animală**”.

(4) Guvernul, în termen de 6 luni va aduce în concordanță actele sale normative cu prevederile prezentei legi.

Președintele Parlamentului

**I. Lista activităților care se supun autorizării
sanitare veterinare de către Agenție**

Nr. crt.	Tipul activității
1. Activități de creștere și deținere a animalelor	
1.1.	Activități de creștere și deținere a bovinelor
1.2.	Activități de creștere și deținere a ecvideelor
1.3.	Activități de creștere și deținere a porcinelor
1.4.	Activități de creștere și deținere a ovinelor/caprinelor
1.5.	Activități de creștere și deținere a păsărilor
1.6.	Activități de creștere și deținere a iepurilor
1.7.	Activități de creștere și deținere a animalelor pentru blană
1.8.	Activități de alte specii de animale
1.9.	Activități de creștere și deținere a animalelor de acvacultură
1.10.	Activități de colectare pentru exportul animalelor vii
1.11.	Activități de incubație
1.12.	Activitate de creșterea cailor sportivi și a altor cabaline
1.13.	Activități de organizare a expozițiilor de animale
1.14.	Activități de instruire și culturalizare a animalelor (Grădină zoologică)
1.15.	Activități de organizare a târgurilor de animale vii (Târg de animale)
1.16.	Activități de achiziție a animalelor
1.17.	Activități de deținere a câinilor fără stăpân
1.18.	Activitate de transport destinată transportării de animale vii
1.19.	Centru de carantinizare
2. Activități de asistență medicală veterinară	
2.1.	Activități de asistență spitalicească veterinară (Spital veterinar)
2.2.	Activități de consultații și tratamente medical veterinare (Clinică veterinară)
2.3.	Activități de asistență veterinară (Cabinet medical veterinar)
2.4.	Laborator de diagnostic veterinar
2.5.	Activități de dezinsecție, dezinfecție și deratizare
2.6.	Activități legate de însămânțare artificială
3. Activități din domeniul farmaceutic veterinar	
3.1.	Activități de fabricare a medicamentelor de uz veterinar
3.2.	Activități de depozitare a medicamentelor de uz veterinar (Depozit farmaceutic veterinar)
3.3.	Farmacie veterinară
3.4.	Farmacie veterinară cu drept de preparare a medicamentelor magistrale sau oficinale
3.5.	Activități de transportare a medicamentelor de uz veterinar și al altor produse de uz veterinar
4. Activități din domeniul hranei pentru animale	
4.1.	Activități de fabricare și producere a aditivilor pentru hrana animalelor (Fabrică/unitate de producere a aditivilor pentru hrana animalelor)
4.2.	Activități de fabricare și producere a premixurilor pentru hrana animalelor (Fabrică/unitate de producere a premixurilor pentru hrana animalelor)
4.3.	Activități de fabricare și producere a furajelor combinate (Fabrică/unitate de producere a furajelor combinate)
4.4.	Activități de fabricare și producere a furajelor medicamentate (Fabrică/unitate de producere a furajelor medicamentate)
4.5.	Activitate de depozitare angro de furaje (Depozit angro de furaje)
5. Activități din domeniul siguranței alimentelor	
5.1.	Activități de sacrificare și abatorizare
5.1.1.	Activitate de manipulare a vânatului

5.1.2.	Activitate de tranșare a cărnii
5.2.	Activitate pentru prelucrarea cărnii și a subproduselor din carne
5.2.1.	Activitate de producere a conservelor din carne
5.2.2.	Activitate de producere/procesare a salamurilor crude/uscate
5.2.3.	Activitate de fabricare a semipreparatelor și preparatelor culinare din carne și a amestecurilor din carne
5.3.	Activitate de procesare a ouălor și de fabricare a produselor din ouă
5.3.1.	Activitate de colectare, marcare și ambalare a ouălor
5.4.	Activitate de producere, prelucrare, depozitare și comercializare a produselor piscicole
5.4.1.	Activitate de colectare a peștelui
5.4.2.	Activitate de exploatare a ambarcațiunilor de pescuit (Ambarcațiune de pescuit)
5.5.	Activitate de fabricare de produse lactate (Fabrică de produse lactate)
5.5.1.	Activitate de procesare a laptelui (Unitate de procesare a laptelui)
5.6.	Activitate de colectare și procesare a mierii de albine și a altor produse apicole
5.7.	Activitate pentru depozitarea produselor alimentare (Depozit de produse alimentare)
5.7.1.	Activitate de depozitarea a produselor alimentare de origine animală (Depozit de produse alimentare de origine animală)
5.7.2.	Activitate de ambalare a produselor alimentare (Centru de ambalare a produselor alimentare)
5.7.3.	Activitate de comerț desfășurată în piața agroalimentară (hală, pavilion pentru comercializarea produselor alimentare de origine animală)
5.8.	Activitate de transport destinată transportării produselor alimentare
6. Activități din domeniul subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman	
6.1.	Activitate pentru manipularea și depozitarea subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.2.	Unitate de biogaz și compostare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.3.	Unitate de biodiesel
6.4.	Activitate de incinerare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.5.	Activitate de procesare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman de categoria 1 și a 2-a
6.6.	Activitate de procesare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman de categoria a 3-a
6.7.	Activitate de procesare prin hidroliză alcalină a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.8.	Activitate de depozitare a produselor procesate și centre de colectare a subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.9.	Activitate de producere a hranei pentru animale de companie cu folosirea subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.10.	Activitate de transport destinată transportării subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman
6.11.	Activități legate de funeralii (Fosă septică (groapă beky))

II. Lista activităților care se supun înregistrării sanitare veterinare de către Agenție

Nr. crt.	Tipul activității
1. Activități de creștere și întreținere a animalelor	
1.1.	Tabără de vară
1.2.	Unitate de albini
1.3.	Pensiune pentru animale de companie și agrement
1.4.	Activități de creștere și deținere a animalelor de companie
1.5.	Activități de însămânțare artificială și/sau pentru transfer de embrioni
2. Activități de asistență medicală veterinară	

2.1.	Activități de tuns pentru animale de companie (Frizerie pentru animale de companie)
2.2.	Activități de ambulanță pentru animale (ambulanță veterinară)
2.3.	Zoo magazin (pet shop)
3. Activități din domeniul hranei pentru animale	
3.1.	Activități de producere primară de materii prime furajere
3.2.	Activități de producere a hranei pentru animale fără utilizarea aditivilor (malaxor, moară)
3.3.	Activități de comercializare a hranei pentru animale de interes economic
3.4.	Activități de comercializare a hranei pentru animale de companie
3.5.	Activități de transport al hranei pentru animale

Agentul economic _____
 IDNO/IDNP/Numărul de identificare de stat _____
 Sediul _____
 Telefon _____ e-mail _____

CERERE
pentru autorizare sanitară veterinară
 către Subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor

Subsemnatul _____, în calitate
 de _____, domiciliat în
 localitatea _____
 str. _____ nr. _____, rog să mi se elibereze autorizație sanitară veterinară
 de funcționare pentru unitatea _____, situată _____
 (denumirea unității)
 _____ str. _____ nr. _____,
 pentru următoarele activități:

Nr. crt.	Profilul activității
1.	
2.	
3.	

La prezenta cerere anexez:

- a) copia actului ce confirmă înregistrarea activității de întreprinzător în Republica Moldova;
- b) copia actului ce confirmă dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului;
- c) copia contractului de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar (a se vedea excepțiile din alin.(2) art. 18 la Legea nr. 221/2007);
- d) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, doar pentru activitatea economică din piscicultură.

Data depunerii cererii _____

Reprezentantul legal al agentului _____ numele, prenumele)
 economic _____

(semnătura)

L.Ș.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor

AUTORIZAȚIE
SANITARĂ VETERINARĂ DE FUNCȚIONARE

nr. _____ 20 ____

Valabilă până la " ____ " _____ 20 ____

1. Eliberată _____

 (denumirea agentului economic, adresa, telefonul)
 pentru funcționarea _____

 (denumirea obiectului, adresa, numărul cadastral, telefonul)

2. Profilul activității (abataj, achiziționare, păstrare, prelucrare, fabricare, distribuire, transportare, comercializare a animalelor vii, a materiei prime, a produselor alimentare de origine animală, a furajelor și a produselor care conțin componente de origine animală, alte specificări de activitate)

3. Baza emiterii autorizației

Agentul economic, titular al prezentei autorizații, este obligat la expirarea valabilității autorizației, să organizeze înnoirea acesteia în modul stabilit, să asigure respectarea normelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor prin prisma actelor legislative și a altor acte normative în vigoare.

Nerespectarea condițiilor în a căror bază a fost emisă prezenta autorizație, schimbarea profilului ori efectuarea altor activități atrage, după caz, suspendarea autorizației.

Șeful subdiviziunii teritoriale
pentru siguranța alimentelor

(semnătura)

(numele, prenumele)

L.Ș.

Falsificarea autorizației se pedepsește conform legislației în vigoare.

Reclamații și sugestii la telefonul: _____

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor

DECLARAȚIE PE PROPRIE RASPUNDERE

privind respectarea condițiilor de întreținere animalelor/păsărilor de curte și a operațiunilor/acțiunilor efectuate cu acestea

Subsemnatul/a _____, conducătorul întreprinderii _____, domiciliat/ă în _____, strada _____ nr. _____ deținător al buletinului de identitate seria _____ nr. _____, codul personal _____.

Declar pe propria răspundere, cunoscând prevederile art. 352¹, Codul Penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002, cu privire la falsul în declarații, faptul că au fost respectate condițiile de întreținere a animalelor/păsărilor de curte, precum și operațiunile/acțiunile efectuate cu acestea, conform cerințelor legislației Republicii Moldova, în special:

- cunosc și respect prevederile legale în vigoare din sectorul sanitar-veterinar cu privire la igiena nutrețurilor pentru animale;
- prin activitatea desfășurată nu aduc prejudicii statului;
- prin activitatea desfășurată nu pun în pericol sănătatea oamenilor și a animalelor;
- activitatea desfășurată nu are impact negativ asupra mediului;
- furajele pe care le comercializez sunt conforme cerințelor privind igiena nutrețurilor pentru animale.

Conducătorul întreprinderii

(semnătura)

(numele/prenumele)

L.Ș.

Declarația a fost recepționată de către inspectorul DTSA _____

Numele prenumele _____

(semnătura)

(data)

MODEL**de contract de prestări servicii care se încheie între autoritatea contractantă, subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor și medicii veterinari**

Autoritatea contractantă:, cu sediul în, telefon
, fax, cod de înregistrare fiscală, cont nr. deschis
 la Trezoreria, reprezentată prin, în calitate de director, pe de o
 parte,

și medicul veterinar, cu sediul în localitatea,
 raionul/mun., telefon, e-mail, în calitate de
 membru al Colegiului medicilor veterinari, conform prevederilor Legii nr. 121/2020 privind organizarea
 și exercitarea profesiei de medic veterinar, care atestă dreptul de exercitare a profesiei de medic veterinar
 înregistrat în Registrul unic cu nr., pe de altă parte, în vederea realizării altor activități sanitar-
 veterinare.

Obiectul prezentului contract îl reprezintă asigurarea altor servicii sanitare veterinare, altele
 decât cele de stat, conform prevederilor art. 2 din prezenta lege, intervenție de ordin imediat, axată pe
 prevenirea și combaterea bolilor la animale, inclusiv stabilirea/asigurarea inofensivității produselor
 alimentare pe întreg lanț tehnologic.

Prezentul contract se încheie pe o perioadă de și intră în vigoare la data semnării.
 Această perioadă se poate prelungi prin act adițional semnat de către părțile implicate.

Contractul intră în vigoare la data semnării.

Prin intrarea în vigoare a contractului se înțelege începerea efectivă a serviciilor de către
 prestator în favoarea autorității contractante.

Obligațiile prestatorului sunt următoarele:

- a) asigură prezența la acțiunea impusă;
- b) dispune de echipamentele specifice de intervenție;
- c) face analiza gradului de risc și stabilește natura intervenției;
- d) după finalizarea intervenției completează și semnează raportul de eveniment;
- e) asigură asistență veterinară pe tot parcursul evenimentului.

Obligațiile autorității contractante sunt următoarele:

a) contactează și comunică subdiviziunea teritorială pentru siguranța alimentelor despre orice
 suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc
 privind sănătatea animalelor, sănătatea publică veterinară, bunăstarea și protecția animalelor, protecția
 mediului și siguranța produselor de origine animală;

b) asigură accesul reprezentanților subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor în zona
 de intervenție;

c) alte obligații prescrise în legislația națională.

Încetarea prezentului contract poate avea loc în următoarele situații:

a) prin acordul scris al părților, înainte de termenul prevăzut, în baza unor motive temeinic
 justificate, cu condiția înștiințării în scris cu cel puțin 30 de zile înainte de data renunțării;

b) la expirarea termenului;

c) prin rezilierea contractului pentru cauză de neexecutare culpabilă de către una dintre părțile
 contractuale;

d) prin apariția unei incapacități legale care să împiedice executarea prezentului contract.

Forța majoră este constatată de autoritatea sanitară veterinară competentă.

Părțile convin ca toate neînțelegerile privind valabilitatea contractului sau cele privind
 interpretarea, executarea ori încetarea acestuia să fie rezolvate pe cale amiabilă, în termen de 15 zile
 lucrătoare de la intervenirea acestora.

Dacă autoritatea contractantă și prestatorul nu reușesc să rezolve în mod amiabil divergențele
 contractuale, fiecare parte poate solicita ca disputa să se soluționeze de către instanțele judecătorești
 competente.

Modificarea/Completarea prezentului contract se face prin act adițional încheiat între părțile contractante. Orice modificare a datelor de contact din preambulul contractului se va aduce la cunoștința celeilalte părți în termen de maximum 24 de ore.

Prezentul contract reprezintă voința părților și înlătură orice altă înțelegere verbală dintre acestea, anterioară sau ulterioară încheierii lui.

Prezentul contract se încheie, în 3 (trei) exemplare, din care unul a fost înmânat medicului veterinar, iar celelalte 2 se înmânează respectiv unul autorității contractante, și altul subdiviziunii teritoriale pentru siguranța alimentelor.

Autoritatea contractantă	_____	_____	_____
	(numele, prenumele)	(semnătura)	(ștampila)
Medicul veterinar	_____	_____	_____
	(numele, prenumele)	(semnătura)	(ștampila)

Nota informativă
la proiectul de Lege privind activitatea sanitară veterinară

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului

Proiectul Hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind activitatea sanitară veterinară este elaborat de către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

Proiectul este elaborat în conformitate cu prevederile Capitolului 4 „*Măsuri sanitare și fitosanitare*”, articolul 176 și anume:

„(b) *apropierea sistemului de reglementare al Republicii Moldova de cel al Uniunii;*” din Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte din 27.06.2014, ratificat prin Legea nr.112/2014 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2014 nr. 185- 199, art. 422).

Concomitent, acest proiect vine să asigure realizarea pct. 4.14 din Planul de Acțiuni a Guvernului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.90/2023.

Întrucât impactul bolilor transmisibile ale animalelor și al măsurilor necesare pentru păstrarea sub control a respectivelor boli poate fi devastator pentru animalele individuale, pentru populațiile de animale, pentru deținătorii de animale și pentru întreaga economie, pentru a asigura standarde înalte de sănătate animală și de sănătate publică și o dezvoltare rațională a sectoarelor agriculturii și pentru a crește productivitatea, este necesară stabilirea unor norme privind sănătatea animală.

Prin adoptarea proiectului de act legislativ statul are ca prerogative:

- realizarea pieței interne cu produse salubre și inofensive;
- evitarea răspândirii bolilor infecțioase, prin menținerea statusul sanitar al animalelor existent, precum și îmbunătățirea în consecință a acestuia.

Bolile animalelor se transmit nu doar prin contact direct între animale sau între animale și oameni. Ele se propagă și prin sistemele de circulație a apei și a aerului, prin vectori precum insectele, precum și prin materialul seminal, ovocitele și embrionii utilizați la înseminarea artificială, în cadrul donațiilor de ovocite sau în cel al transferului de embrioni. Agenții patogeni se pot găsi, de asemenea, în produse alimentare sau în alte produse de origine animală, cum ar fi pielea, blana, penele, carnea sau alte materiale obținute din corpul unui animal. Mai mult, agenții patogeni pot fi răspândiți și de diferite alte obiecte, precum vehiculele de transport, echipamentele în contact cu animalele, furajele, fânul și paie.

Ca urmare, niște norme eficiente privind sănătatea animală trebuie să acopere toate materialele și toate căile posibile de infectare.

3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene

Proiectului Legii privind activitatea sanitară veterinară transpune în legislația națională prevederile Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European

și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul de modificare a (UE) 2018/1629 al Comisiei al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 25 iulie 2018.

Elaborarea prezentului act normativ este impusă de necesitatea aproximării legislației naționale la rigorile **aquisului** comunitar specific domeniului.

Cunoștințele privind sănătatea animală, inclusiv cele privind simptomele bolilor, consecințele lor și mijloacele posibile de prevenire, inclusiv biosecuritatea, tratamentul și controlul, reprezintă o condiție prealabilă pentru gestionarea eficientă a sănătății animale și o condiție esențială pentru asigurarea depistării timpurii a bolilor animalelor. La rândul său, medicii veterinari joacă un rol esențial în toate aspectele gestionării sănătății animale, iar normele privind rolul și responsabilitățile care le revin ar trebui stabilite prin prezentul act legislativ.

4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Principalul aspect al noului proiect de lege constă în asigurarea trasabilității, care se regăsește în Legea nr. 221 din 19.10.2007 privind activitatea sanitar-veterinară, precum și în Legea nr. 231 din 20.07.2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor.

Sănătatea animalelor înseamnă bunăstarea acestora, un anumit confort biologic, fără de care nu este posibilă exprimarea integrală a vitalității, inclusiv a comportamentului natural, adecvat schimbărilor ce intervin în mediul de viață al acestora.

Atunci când își desfășoară activitatea, în situația evaluării unei pandemii, medicii veterinari au responsabilitatea de a-și proteja atât propria sănătate cât și pe cea a celor cu care lucrează. În context, medicii veterinari trebuie să se asigure că sunt implementate niveluri adecvate de biosecuritate, că personalul este protejat cu echipamentul necesar și că proprietarii de animale sunt informați despre măsurile de precauție în vigoare.

Medicamentele veterinare, inclusiv antibioticele, trebuie, de asemenea, să fie utilizate în mod rațional. Fiecare pacient animal sau efectiv de animale trebuie să primească tratamentul potrivit diagnosticului lor, în doze care corespund cerințelor lor și pentru o perioadă adecvată de timp.

Anunțarea suspiciunii ori a apariției unei boli transmisibile constituie o obligație legală. Prin urmare, asigurarea unui caracter legal, eficient și transparent de funcționare a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, prin implementarea acestui deziderat va avea ca menire îmbunătățirea cadrului normativ național prin armonizarea și ajustarea acestuia la Aquis-ul European, ulterior consolidarea capacităților sistemului sanitar-veterinar.

Ca element nou enunțăm faptul că proiectul reglementează obligațiunile medicilor veterinari, în special segmentul ce ține de întreținerea animalelor fără stăpîn. Această problemă nu este una nouă, și nici una locală, a unui stat sau oraș anume. Practic în toate statele lumii ea încă dă bătăi de cap autorităților, iar

acestea încearcă să găsească soluții sustenabile.

Totodată în proiect se regăsește procedura care prevede eliberarea unei autorizații sanitar-veterinare de funcționare, cu mențiunea condiționată.

Astfel, pentru a fi autorizată o unitate de producere de către autoritatea sanitară veterinară competentă, aceasta trebuia să îndeplinească cerințele sanitare veterinare impuse. În unele cazuri, nu pot fi îndeplinite imediat toate condițiile. În astfel de situații, dacă deficiențele semnalate nu prezintă risc semnificativ pentru sănătatea animală, inclusiv publică, autoritatea sanitară veterinară competentă, prin derogări de la prevederile de bază, acordă o autorizație condiționată. Considerăm că, în aceste cazuri, autoritatea sanitară veterinară competentă ar trebui să ofere orientări eficiente necesare pentru operatorii din unitățile respective, pentru ca operatorul în cauză să înțeleagă deficiența și să poată planifica soluționarea cu succes a acesteia.

Conceptul propus prin prezentul proiect, vine să asigure societății accesul la servicii veterinare calitative. Acest fapt va spori siguranța produselor alimentare atât de origine animală, cât și non-animală, fapt ce va contribui la implementarea mult mai eficientă a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, prin utilizarea banilor publici, iar pentru a asigura o stare de sănătate normală animalelor și implicit obținerea de produse de origine animală inofensive, se recomandă proprietarilor de animale să colaboreze cu serviciile veterinare pentru efectuarea acțiunilor de prevenire a îmbolnăvirii animalelor.

5. Fundamentarea economico -financiară

Sub aspect financiar și economic implementarea proiectului de lege nu va necesita finanțare din buget, cu excepția instituirii stării de urgență în cazul izbucnirii unui focar de boală, care implică constituirea Comisiilor antiepidemice excepționale - republicană, raionale și locale.

6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare

Se abrogă:

- Legea privind activitatea sanitară veterinară nr.221-XVI din 19 octombrie 2007 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr.13-20, art.10); și

- Legea nr.231-XVI din 20 iulie 2006 privind identificarea și înregistrarea animalelor (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 399-404, art.806).

Adoptarea și punerea în aplicare a prevederilor proiectului impune necesitatea aprobării unor norme privind sănătatea și bunăstarea animalelor.

ANSA ca autoritate responsabilă de segmentul „sănătatea animală”, reprezintă actorul principal în prevenirea și controlul bolilor transmisibile la animale.

Anume ANSA joacă rolul relevant în supravegherea, eradicarea, inclusiv aplicarea măsurilor de control al bolilor, planificarea pentru situații de urgență și creșterea gradului de informare cu privire la boli, facilitarea circulației animalelor și comerțul internațional, prin emiterea de certificate de sănătate animală.

Activitatea sanitar-veterinară implică deasemenea realizarea unor sarcini delegate medicilor veterinari de liberă practică, care exercitând profesia în cadrul

exploatațiilor de animale/întreprinderilor de profil veterinar, în colaborare cu medicii veterinari oficiali vor contribui la gestionarea mai optimă a sănătății animale.

7. Avizarea și consultarea publică a proiectului

În scopul respectării prevederilor Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, anunțul privind inițierea consultărilor publice cu privire la Proiectul Legii privind sănătatea animală, a fost plasat pe pagina web oficială a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, la compartimentul „*Transparență decizională*” rubrica „*Proiecte de documente*” și pe <http://www.particip.gov.md>. și va fi remis pentru avizare la instituțiile de resort: Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; Ministerul Sănătății; Ministerul Afacerilor Externe și Integrării Europene; Ministerul Finanțelor; Ministerul Mediului; Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor; Ministerul Justiției; Centrul de Armonizare a Legislației; Centrul Național Anticorupție; Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru Reglementarea Activității de Întreprinzător; Congresul Autorităților Locale din Moldova; Asociațiilor de profil.

8. Constatările expertizei anticorupție

Proiectul a fost supus expertizei anticorupție de către Centrul Național Anticorupție în conformitate cu art. 35 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și conform acesteia proiectul este lacunar în ce privește criteriile de eligibilitate pe care trebuie să le întrunească persoana la funcția de director general al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, durata mandatului, numărul directorilor generali adjuncți de care va fi asistat și modul de numire/eliberare din funcție a acestora. La fel, unele norme din proiect conțin formulări ambigue și astfel vor permite interpretări abuzive la aplicare. În acest sens, proiectul utilizează expresii de genul „alte autorități de reglementare”, „organele organelor corespunzătoare de autoadministrare locală”, „intervale adecvate”, „interval rezonabil de timp”.

Un al aspect, proiectul nu stabilește clar subiectul responsabil de adoptarea normelor privind punerea în aplicare a Programului acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului, precum și a exercitării supravegherii și controlului obiectivelor sanitare veterinare, subiectul competent de adoptare a manualului de diagnostic și declarația pe proprie răspundere. Evidențiem că unele prevederi conțin trimiteri defectuoase care crează situații incerte privitor la măsurile de urgență ce se iau pentru a preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor și sănătatea publică veterinară, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța produselor de origine animală, precum și în ce privește facilitățile de care dispun medicii veterinari oficiali care activează în localitățile rurale.

De asemenea, proiectul este formulat confuz cu referire la competența Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor de a impune înregistrarea pentru alte instalații decât exploatațiile de acvacultură, care dețin animale acvatiche fără intenția de a le plasa pe piață; locurile de pescuit sportiv cu repopulare și pentru

exploatațiile de acvacultură care plasează pe piața locală din regiunea de producție cantități mici de animale de acvacultură destinate exclusiv consumatorului final, nu relevă nici într-un fel care cantități de animale de acvacultură destinate exclusiv consumului final ce urmează a fi plasate pe piața locală din regiunea de producție sunt considerate mici.

Prin urmare, se recomandă revizuirea proiectului de decizie prin prisma obiecțiilor și recomandărilor prezentate în prezentul raport de expertiză anticorupție. Astfel toate obiecțiile și recomandările au fost examinate și luate în considerație la definitivarea proiectului.

9. Constatările expertizei de compatibilitate

Proiectul a fost supus expertizei de compatibilitate de către Centrul de Armonizare a Legislației în conformitate cu art. 36 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și conform acesteia s-a constatat că, proiectul de lege privind activitatea sanitară veterinară asigură transpunerea Regulamentului (UE) 2016/429, cu observațiile de compatibilitate indicate în Compartimentul II al Declarației de compatibilitate. Totodată, urmează a fi revizuit și ajustat în modul corespunzător Tabelul de concordanță, potrivit celor expuse supra. Astfel toate obiecțiile și recomandările au fost examinate și luate în considerație la definitivarea proiectului și a tabelului de concordanță

10. Constatările expertizei juridice

Proiectul a fost supus expertizei juridice de către Ministerul Justiției în conformitate cu art. 37 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Toate obiecțiile și recomandările au fost examinate și argumentate în Tabelul de sinteză.

11. Constatările Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător.

Analiza Impactului de Reglementare și proiectul a fost supus expertizei de către Grupul de lucru al Comisiei de Stat pentru Reglementarea Activității de Întreprinzător în conformitate cu art. 34 al Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, fiind susținut cu condiția luării în considerare recomandările expuse. Propunerile și obiecțiile au fost luate în considerație la definitivare proiectului (procesul- verbal nr. 39 din 22.12.2022 și procesul-verbal nr.20 din 23.05.2023)

Viceprim-ministru,

**Ministru al Agriculturii și
Industriei Alimentare**

Digitally signed by Bolea Vladimir
Date: 2023.07.28 11:40:07 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Vladimir BOLEA